

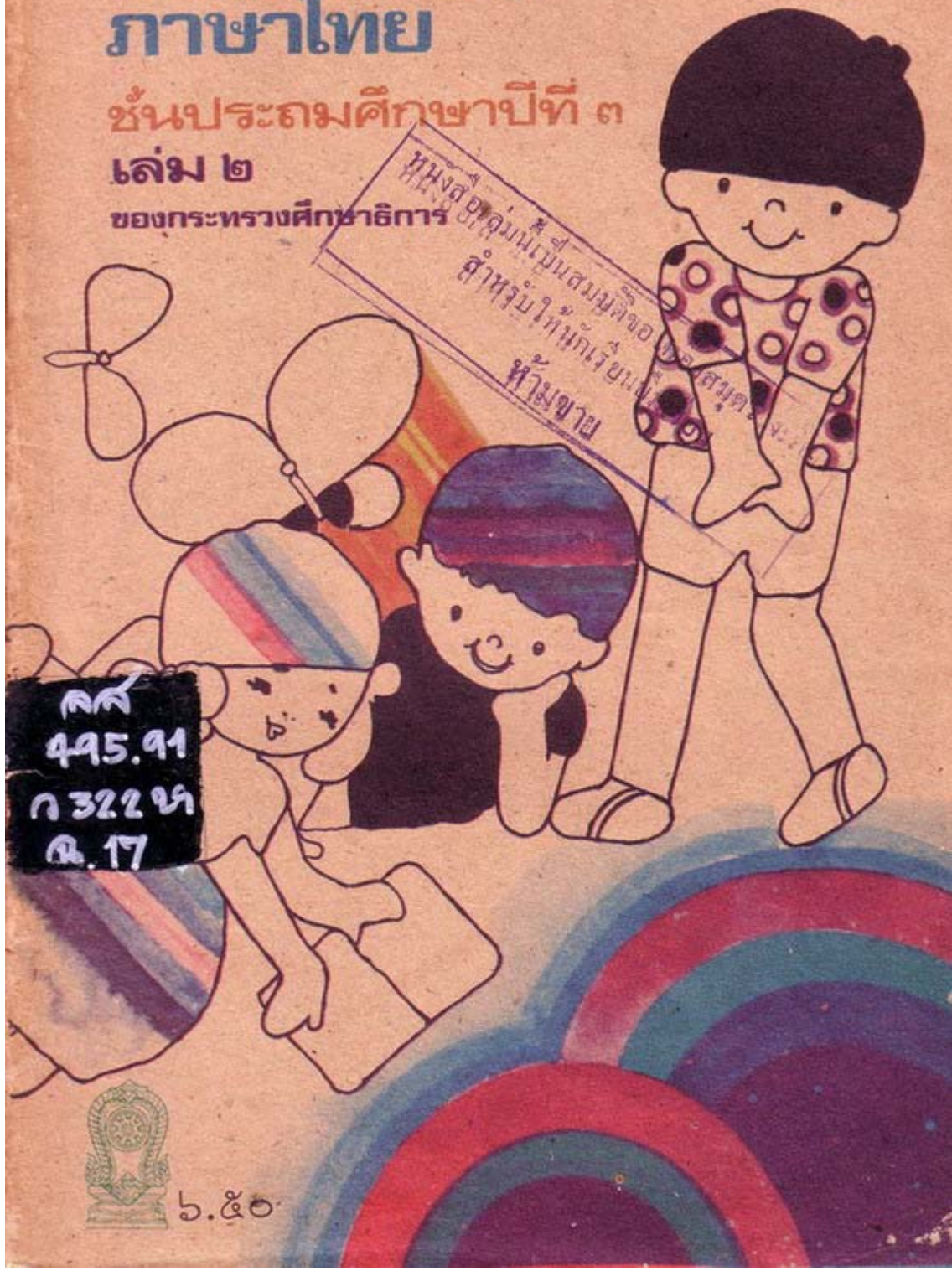
หนังสือเรียน ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เล่ม ๒

ของกระทรวงศึกษาธิการ

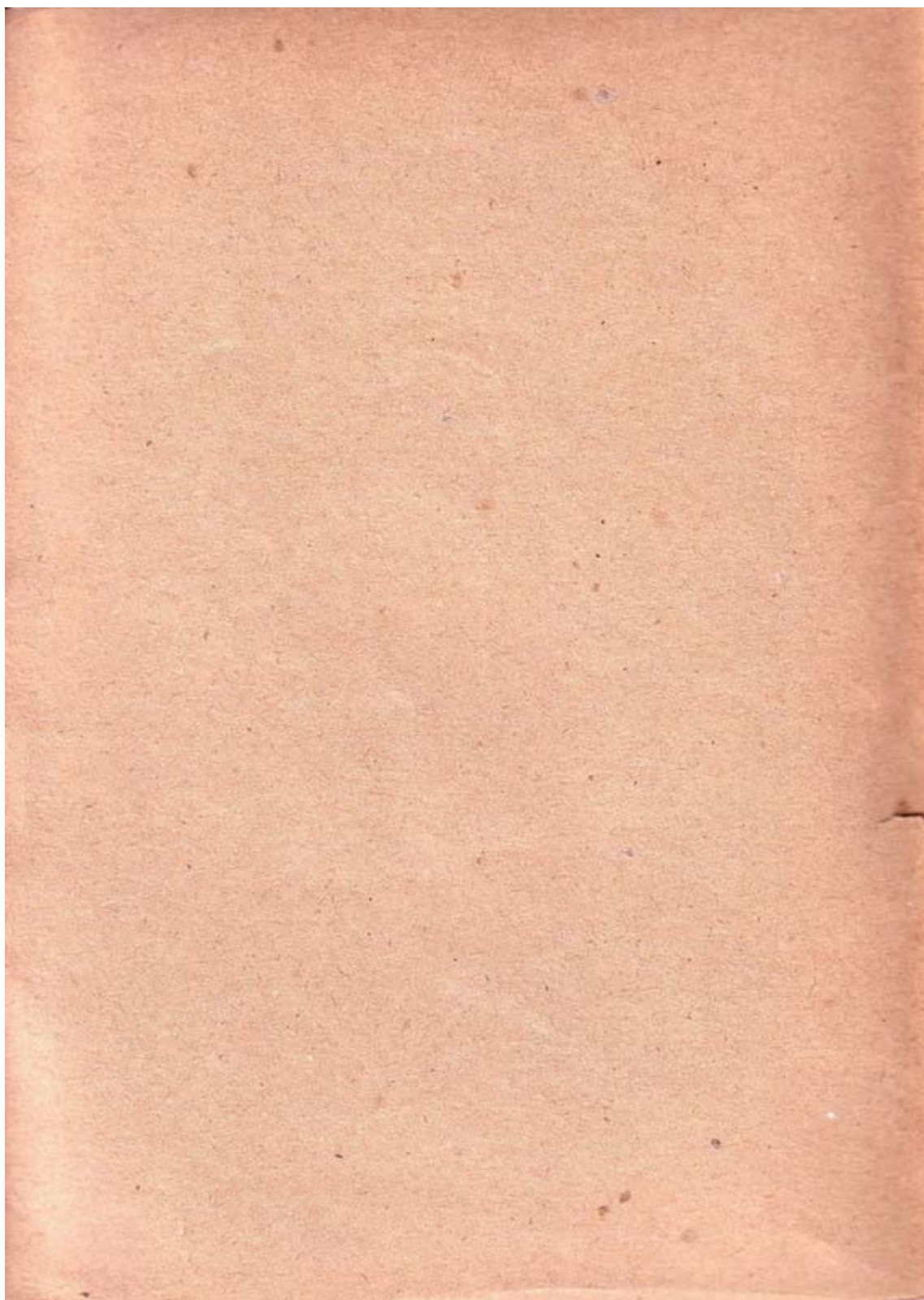
หนังสือชุดนี้เป็นสมบัติของ
สำหรับให้นักเรียน
ห้ามขาย

คศ
495.91
ก 322 ๒
๑. 17

๖.๕๐

หนังสือเรียนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เล่ม 2

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่สอง 1,800,000 เล่ม

พ.ศ. 2523

ปกกระดาษราคาเล่มละ 8.50 บาท

(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้)

จัดพิมพ์โดยองค์การค้ำของคุรุสภา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

52 ถนนลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพมหานคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

0859

กศ.
12.5.01
13/11/23
ค. 14

คำนำ

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาเห็นควร ให้มีการจัดทำสื่อการเรียน
วิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ชั้น เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนตาม
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 อีกทั้งเพื่อให้เหมาะสมกับกาลสมัยและ
ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการร่างแผนการสอน
และสื่อการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้น ดังมีรายนามต่อไปนี้

1. นางรัชนี ศรีไพรวรรณ	ประธานคณะกรรมการ
2. นายสุเจตน์ อิงคะสูวณิษฐ์	3. นายบุญเสริม ฤทธาภิรมย์
4. นางเตือนใจ แก้วโอภาส	5. นายสมาน บุญล้วน
6. นางสาวเข็มทอง กันธพนิต	7. นางนวลจันทร์ นิตเสาววิทย์
8. นางสาวนิตยา อรุณสุโรจน์	9. นางรพีพันธุ์ นาทวรทัต
10. นางสาวจินตนา ไบกาชویی	11. นายสมพงษ์ พละสุรีย์
12. นางสาวพูนศรี อิมประไพ	
13. นางสุชาดา วัชวุฒิ	เลขานุการคณะกรรมการ
14. นางสาววันเพ็ญ พงษ์จินดา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
- คณะกรรมการดังกล่าวมีคณะที่ปรึกษาประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิดังราย
นามต่อไปนี้

1. นายสมาน แสงมล	2. นางฐะปะนีย์ นาคกรทรพ
3. นางสาวพัฒน์ ภาสบุตร	4. นางสาววรรณี สุนทรเวช
5. นางฉวีวรรณ จึงเจริญ	6. นางกิตติชาติ บุญชื้อ
7. นางวัลลีย์ ปราสาททองโอสอ	8. นายสวัสดิ์ จงกล

คณะกรรมการได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 2
ขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียน การสอนในกลุ่มทักษะ ภาษาไทย ได้
เรียบเรียงเนื้อหาเพื่อให้อ่านด้วยความสนุกเพลิดเพลิน และได้จัดทำภาพประกอบ
ให้เหมาะสมกับข้อความด้วย

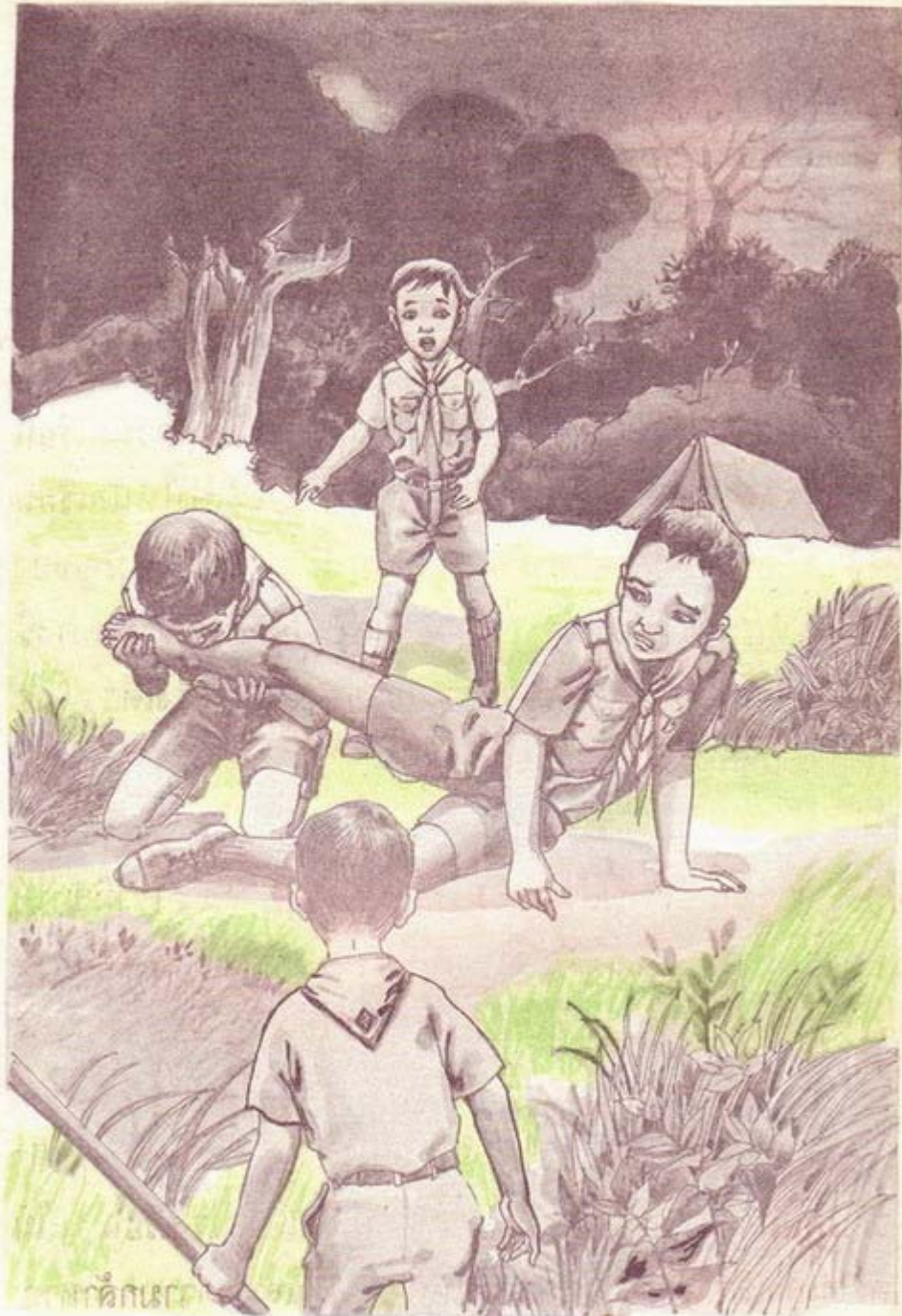
กรมวิชาการหวังว่าหนังสือเรียนภาษาไทยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียน
การสอนได้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนช่วยเหลือการจัดทำไว้
ณ โอกาสนี้

กรมวิชาการ

เมษายน 2522

สารบัญ เล่ม 2

	หน้า
บทที่ 11 พ่อแม่ของวีระ	1
บทที่ 12 ต้องช่วยกัน	9
บทที่ 13 ศรีธนญไชย เจ้าปัญญา	17
บทที่ 14 รับเสด็จ ฯ	25
บทที่ 15 หางานทำ	33
บทที่ 16 เมฆลากับรามสูร	42
บทที่ 17 เที้ยวชายทะเล	50
บทที่ 18 ผู้กล้าหาญ	58
บทที่ 19 เก็บหอมรอมริบ	66
บทที่ 20 พลายชุมพลปราบจระเข้	74

บทที่ 11

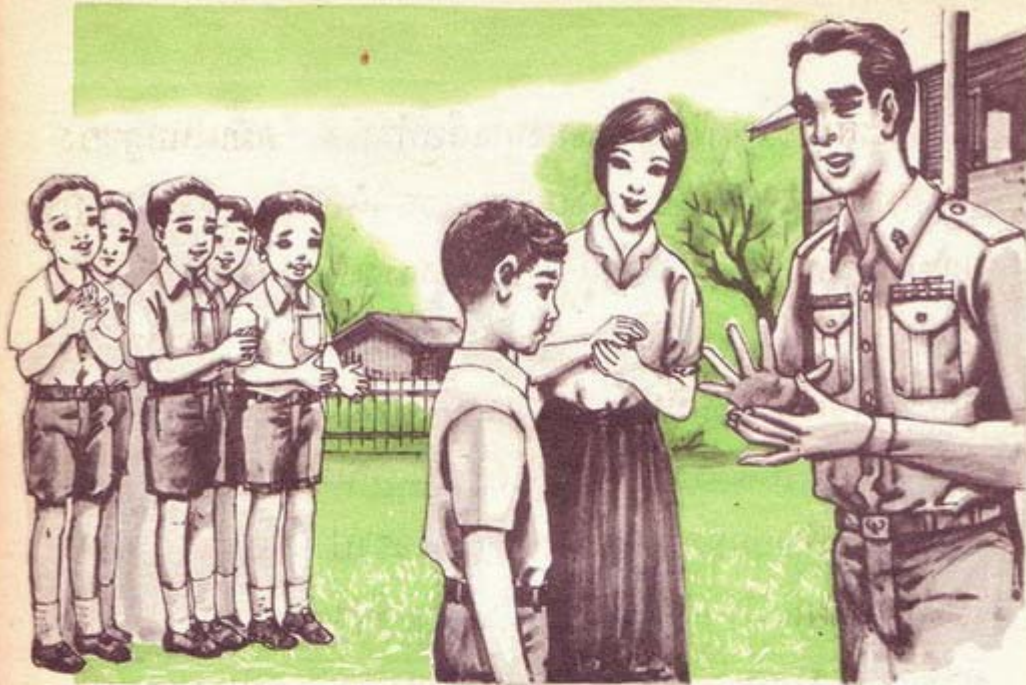
เรื่องของวีระ

เช้าวันจันทร์ พอเสียงระฆังดังขึ้นเป็นสัญญาณเวลาเข้าเรียน นักเรียนทุกคนรีบไปเข้าแถวหน้าเสาธง เมื่อเชิฐธงชาติขึ้นสู่ยอดเสาแล้ว ครูใหญ่ออกมายืนหน้าแถวนักเรียนแล้วพูดต้ง ๆ ว่า “วันนี้ ครูมีเรื่องสำคัญจะเล่าให้นักเรียนฟัง เมื่อวันเสาร์และอาทิตย์ที่ผ่านมา ลูกเสือสามัญของเราไปเดินทางไกล และพักแรมคืนหนึ่งคืน การไปอย่างนี้ นักเรียนก็รู้ว่า มิใช่ไปหาความสนุกสำราญอย่างเดียว แต่ได้ประโยชน์หลายประการ เราไปเพื่อฝึกฝนตนเองให้รู้จักแก้ปัญหาเมื่อพบความลำบากยากเข็ญ เพราะในชีวิตของเรา เราอาจจะพบความลำบากเข้าสักวันหนึ่ง เราก็จะได้ไม่ท้อแท้สามารถเผชิญหน้ากับความทุกข์ยากได้ทุกโอกาส ฉะนั้นเราต้องฝึกฝนอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญและมีขวัญดี เมื่อมีอันตรายหรือมีภัยมา

ส่วนลูกเสือสำรองไม่ได้ไปเดินทางไกล เพราะยังเล็กจึงปฏิบัติตามกิจกรรมของลูกเสือ และค้างคืนอยู่ที่โรงเรียน ในครั้งนี้ลูกเสือสำรองของเราคนหนึ่ง ได้แสดงความกล้าหาญ

เสียดสละสมกับคำปฏิญาณของลูกเสือที่ว่า จะยึดมั่นในกฎของ
 ลูกเสือสำรอง และบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นทุกวัน คือ
 ขณะที่มีการชุมนุมรอบกองไฟนั้น บังเอิญลูกเสือคนหนึ่ง
 ถูกสัตว์ตัวหนึ่งกัดที่ข้อเท้า แล้วร้องบอกเพื่อน ๆ ว่าถูกงูกัด
 ลูกเสือผู้กล้าหาญคนนั้นได้ใช้การปฐมพยาบาลผู้ถูกงูกัดตาม
 สติปัญญา และวิธีการที่เขาได้เรียนรู้ทันที คือใช้ปากดูด
 เลือดซึ่งมีพิษงูออกทิ้งเพราะเขามั่นใจว่าปากของเขาสะอาด
 ไม่มีบาดแผล โชคดีที่สัตว์นั้นไม่ใช่งู จึงไม่มีอันตรายอะไร
 ครูจึงขอประกาศ ให้นักเรียนทุกคนทราบทั่วกันว่า ผู้ที่
 กระทำความดีครั้งนี้คือเด็กชายวีระ ครูได้สืบประวัติเด็กชาย
 วีระดูแล้ว ครูประจำชั้นรายงานว่าเป็นคนดี ชอบช่วยเหลือ
 ผู้อื่น ขยันหมั่นเพียร เรียนดีตลอดมา ขอให้นักเรียนทั้งหลาย
 พึงเอาอย่างการกระทำความดี เพราะความจริงนั้น ผลของ
 การกระทำความดีจะไม่สูญเปล่า ย่อมจะเป็นผลดีแก่ตนเอง
 และผู้อื่นอย่างแน่นอน และคนที่ทำความดีย่อมเป็นที่นิยม
 ยกย่องของคนทั่วไป ครูขออวยพรให้เด็กชายวีระมีความสุข
 ความเจริญ ประกอบคุณความดี และบำเพ็ญตนให้เป็น
 ประโยชน์ยิ่ง ๆ ขึ้น เทอญ”

ครูและนักเรียนทุกคนปรบมือแสดงความชื่นชมต่อวีระ

วีระออกมาคำนับแสดงความขอบคุณ ครูคนหนึ่งพูดกับวีระว่า “เป็นบุญของพ่อแม่ของเธอที่มีลูกดี” วีระตอบว่า “ผมไม่มีพ่อแม่หรอกครับ ผมมีแต่ลุง” ครูหัวเราะแล้วพูดว่า “เธอต้องมีพ่อแม่ซึ่งจะ ลองถามลุงของเธอดูสิ” วีระนึกในใจว่า เย็นนี้เขาจะสอบถามลุงถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตัวของเขาดู

ปิติได้ยินครูใหญ่พูดชมเชยวีระ และได้เห็นทุกคนแสดงความชื่นชมยินดี เขารู้สึกดีใจและภูมิใจที่เขาได้เป็นเพื่อนใกล้ชิดสนิทสนมคนหนึ่งของวีระ ปิติตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าเขาจะเอาอย่างวีระ จะพยายามเปลี่ยนแปลงนิสัยเดิมที่ไม่ดี เช่น นิสัยเกียจคร้าน นอนตื่นสาย ขลาดกลัว และชอบ

เสียงงาน เขาจะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น สมกับ
เครื่องแบบลูกเสือที่เขาแต่งด้วย

ตอนเย็นเมื่อวีระไปถึงบ้าน เขาพบลุงนั่งसानชะลอม
อยู่ที่นอกชาน เขานั่งลงไหว้ลุง แล้วเล่าเรื่องครูใหญ่ชมเชย
การกระทำของเขาให้ลุงฟัง ลุงนั่งฟังด้วยความยินดี พ่อ
วีระเล่าจบลุงก็พูดว่า “มีเสียแรงที่ลุงรักและเลี้ยงดูอบรม
สั่งสอนมาตั้งแต่เล็ก ถ้าพ่อแม่ของเจ้ายังอยู่ เขาคงดีใจและ
ช่วยส่งเสริมให้เจ้าเป็นคนดียิ่งขึ้น แต่นี่น่าเสียดายที่เขาไม่มี
โอกาสได้เห็นความเจริญของเจ้า”

วีระจึงถามลุงว่า “ลุงครับ พ่อแม่ของผมไปไหนเสีย
ล่ะครับ”

“ความจริงเจ้าน่าจะถามลุงตั้งนานแล้วนะวีระ เหตุใด
จึงเพิ่งจะมาถาม”

“ลุงรักผมและผมรักลุง จนทำให้ผมลืมนึกถึงพ่อแม่
ครับ”

ลุงยิ้มแล้วเล่าเรื่องของเขา สรุปเป็นใจความว่า พ่อ
ของวีระเป็นน้องชายคนเล็กของลุง ถูกเกณฑ์ไปเป็นทหาร
มีข้าศึกศัตรูบุกเข้ามาทางชายแดนของประเทศ พ่อของเขา
ไปรบและถูกข้าศึกฆ่าตาย แม่ของเขาเศร้าโศกมาก พอให้
กำเนิดวีระได้สิบห้าวัน แม่ของวีระก็ถึงแก่กรรม ลุงและ

ป้าสะใภ้ของเขาไม่มีบุตร จึงไปรับเขาจากชนบทมาอยู่ที่นี้ และรักใคร่เลี้ยงดูเขาเหมือนบุตรของตนจริง ๆ วีระได้ฟังแล้ว รู้สึกสำนึกในบุญคุณของลุงกับป้าเป็นอันมาก เขาตั้งใจอย่างแน่วแน่ ที่จะเป็นคนดีอยู่ในโอวาท และจะอุปการะเลี้ยงดูลุงและป้า เมื่อท่านแก่ชราลง เขาจะเป็นชาวสวนเหมือนลุงและจะดำรงวงศ์ตระกูลของลุงให้มีชื่อเสียงรุ่งเรืองต่อไป เขาจึงให้สัญญากับลุงว่า “เป็นบุญของผมที่มีลุงกับป้า มิฉะนั้นผมอาจจะตาย หรือเป็นเด็กเลว ๆ ไปแล้ว ผมขอสัญญาว่าจะเป็นคนดีตามที่ลุงต้องการ”

“ลุงกับป้าก็รักเจ้าเหมือนลูก ตั้งใจจะมอบสมบัติทุก
 สิ่งทุกอย่างให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เจ้า ลุงเชื่อว่าเจ้าเป็นคนดี
 คงไม่ล้างผลาญทรัพย์สมบัติแน่นอน ลุงขอให้เจ้าตั้งหน้า
 ตั้งตาแสวงหาคุณความดีใส่ตัว ลุงนี้นับวันแต่จะแก่ชราลง
 ไปก็คงจะได้อาศัยพึ่งพาเจ้านั้นแหละ หลานเอ๋ย”

วีระได้ฟังก็รู้สึกภูมิใจ และมีความสุขอย่างยิ่ง

แบบฝึก

1. ทบทวนคำควบกล้ำด้วย ร ล ว

ฝึกอ่าน

กรุง	เกลียด	กว้าง
ขรุขระ	ฉลาด	ขวาง
คร้าน	โคลน	แคว้น
ปรับปรุง	เปลี่ยน	ปลอม
พร้อม	พลอย	พลอง
ตรง	ตรัส	เตรียม
ไผ่	แผล	เปลอ

2. ฝึกอ่านคำที่มี ญ สะกด อ่านเหมือน น สะกด (แม่กน)

กัตัญญ	กล้าหาญ	เชี่ยวชาญ
ชำนาญ	เทอญ	บังเอิญ
ปัญญา	เผชิญ	เผชิญ
ยากเข็ญ	สูญ	สัญญา

3. ฝึกอ่านคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ (ออกเสียงตัวนำเป็นอะ กิ่งเสียง)

กัตัญญ	กตเวที	คณะ	คดี
ชนะ	ชรา	ผจญ	เผชิญ
สติ	พญา	พยาบาล	ทหาร
ขจัด	ปฏิญาณ	ปฐม	อภิเชก

4. ฝึกอ่านคำที่เป็นอักษรนำ (เปลี่ยนเสียงเหมือนตัวนำ และออกเสียงตัวนำเป็น อะ กิ่งเสียง)

ขยัน	เขม้น	โฉน	โฉนด
ตลก	ตลาด	ถลอก	แสวง

5. ฝึกอ่าน

มีความเพียร	เขียนรายงาน	การกระทำ
ลำบากใจ	ให้อิโวาท	ขาดใจความ
ยามชรา	น่าเสียดาย	ชายแดนไทย

ให้กำเนิด	เกิดปัญญา	มาเปลี่ยนแปลง
เสียแรงรัก	มักยากเข็ญ	เห็นความดี
มีศัตรู	ผู้ชำนาญ	ปฏิบัติตน

กตัญญู เป็นของดี

กตเวทินา ชมเชย

จงละเลยเรื่อง เกียจคร้าน

อันการงาน ตั้งหน้าทำ

จะช่วยนำให้ รุ่งเรือง

หมู่ชาวเมือง คงชื่นชม

เด็กดีจะต้องช่วย ตำรวจ วงศ์ตระกูล

เรา สำนึก ตน ว่าเป็น คน ไทย เสมอ ไม่ว่า จะ อยู่ ใน เมือง หรือ ชนบท

เขา เศร้า โศก เสีย ใจ มาก ที่ แม่ ของ เขา ถึง แก่ กรรม

ตำรวจ ชำนาญ ใน การ สอบ ถาม เอา ความ จริง จาก ศัตรู

ลูก เสือ ทุก คน จะ ต้อง ฝึก ฝน เกี่ยว กับ การ ปฐม พยา บาล

เขา ปฏิบัติ ว่า จะ สละ ชีพ เพื่อ ชาติ

บทที่ 12

ต้องช่วยกัน

คืนวันศุกร์ วีระกับเพชรมักจะเรียนหนังสืออยู่ด้วยกันจนดึก เพราะวันเสาร์วีระไม่ต้องไปโรงเรียน คืนนี้เด็กทั้งสองก็ปฏิบัติเหมือนทุกวัน ลุงไปธุระนอกบ้าน กลับมาถึงก็พูดว่า “ลูกศิษย์กับอาจารย์คู่นี้ยังไม่นอนอีกหรือ ดึกแล้วนะ” เพชรหัวเราะ “ยังไม่่วงเลยครับ ลุงไปไหนมาครับ” ลุงนั่งลงแล้วตอบว่า “ลุงไปนิมนต์ท่านพระครูที่กุฏิของท่านพรุ่งนี้กำหนดจะทำบุญเลี้ยงเพลและมีสวดมนต์ตอนเย็นด้วย

ลุงคุยกับท่านเสี่ยเพลินเฟิงกลับมา นี่เจ้าเรียนไปถึงไหนแล้ว
 ละ” วีระตอบแทนเพชรว่า “เรียนได้หลายบทแล้วครับ
 เพราะเพชรเขาตั้งใจและมีปฏิภาณดีจึงจำอะไรได้รวดเร็ว
 ลุงพูดอย่างอารมณ์ดีว่า “ดีแล้วหลานเอ๋ย การเรียนมี
 ประโยชน์มาก ลุงว่าเจ้าโชคดีนะที่ได้เริ่มเรียนแล้ว แรก ๆ มัน
 อาจจะยากสักหน่อย เพราะต้องเรียนรู้กฎเกณฑ์ให้แม่นยำ
 ก่อน ต่อไปก็อ่านเขียนได้คล่อง ข้อสำคัญเจ้าต้องฝึกฝน
 อดทนสำหรับตั้งหน้าเพียรพยายามเข้า รู้อะไรให้จริงสักอย่างก็
 เอาตัวรอดได้” แล้วลุงก็ท่องกลอนให้ฟังว่า

อย่าเกียจคร้านการเรียนเร่งอุตสาห	มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน
จะตกถิ่นฐานใดคงไม่แคลน	ถึงคับแค้นก็พอยังประทังตน
อันความรู้รู้กระจ่างแต่อย่างเดียว	แต่ให้เชี่ยวชาญเกิดคงเกิดผล
อาจจะชักเชิดชูฟูสกนธ์	ถึงคนจนพงศ์ไพร่คงได้ดี
เกิดเป็นชายชาวสยามตามวิสัย	หนังสือไทยก็ไม่รู้ดูบัดสี
ต้องอับอายขายหน้าทั้งตาปี	ถึงผู้ดีก็คงด้อยถอยตระกูล
จะต่ำเตี้ยเสี่ยชื่อว่าโง่ดชา	จะชักพ่ายศลากให้สาบสูญ
จะขายหน้าญาติวงศ์พงศ์ประยูร	จะเพิ่มพูนตดินค่านินทา

“ผมอยากท่องได้จัง วีระท่องได้หรือเปล่า ช่วยสอน
 ให้ฉันบ้างนะ” วีระพยักหน้า ลุงลุกขึ้นแล้วพูดว่า “เอาละ
 ลุงจะไปอาบน้ำสวดมนต์ไหว้พระ วันนี้รู้สึกเพลียจะขอ
 นอนก่อน” แล้วลุงก็เข้าไปในบ้าน

เพชรพูดว่า “ฉันเป็นคนโชคดีจริง ๆ ที่ได้มารู้จักกับครอบครัวของเธอ ลุงของเธอเป็นคนดีมาก ขอรับรองอะไรที่เป็นประโยชน์ ลุงไม่เคยปฏิเสธเลย ปฏิบัติต่อครอบครัวของฉันอย่างบริสุทธิ์ใจ เธอเองก็มีบุญคุณต่อฉันมาก ฉันนับถือเธอเป็นครูอาจารย์ของฉัน และฉันสัญญาว่า จะซื่อสัตย์ต่อครอบครัวของเธอ” วีระพูดว่า “คนเรามีอะไรพอจะช่วยได้ก็ช่วยกันไป ครอบครัวของเธอก็ช่วยงานของลุงได้มาก เราจะเป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกันตลอดไป”

“พ่อกับแม่ของฉันพูดว่า ตั้งแต่มาอยู่ที่นี่ มีบ้าน มีที่ทำมาหากิน รู้สึกดีใจเหมือนได้ขึ้นสวรรค์ ก่อนนี้พวกฉันลำบาก อดมือกินมือ ต้องเร่ร่อนเรื่อยมา มีแต่คนเขารังเกียจ เดี่ยวนี้มีความสุขเหมือนอยู่สวรรค์จริง ๆ พวกฉันจึงรู้สึกสำนึกในบุญคุณของพวกเธอมาก”

“ลุงสอนฉันว่า เราต้องช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เท่าที่เราจะช่วยให้ ถ้าเหลือบ่ากว่าแรงเราก็ไม่อาจจะช่วยได้เหมือนกัน และลุงบอกว่าเราควรช่วยเหลือเขา เพื่อให้เขาช่วยตัวเองได้อย่างที่ลุงช่วยครอบครัวของเธอ ก็เป็นการช่วยที่แลกเปลี่ยนกัน เราช่วยซึ่งกันและกัน” วีระพูด

“พ่อเคยพูดอย่างน้อยใจว่า ถ้าคับแค้นมาก ๆ ไม่มีเงิน

เลี้ยงครอบครัว พ่ออาจจะหาเงินในทางไม่ดีก็ได้ นี่ลุงของ
เธอได้กุศลมากที่ช่วยสงเคราะห์ให้ครอบครัวของฉันมีความสุข
พ่อของฉันและฉันจึงไม่เป็นคนชั่ว”

“ลุงก็โชคดีที่สงเคราะห์คนดี ถ้าครอบครัวของเธอเป็น
คนไม่ดีไม่ซื่อสัตย์ อาจทำให้ลุงลำบาก แต่ครอบครัวของเธอ
กลับทำให้การทำไร่ทำสวนของลุงเจริญรุ่งเรืองเรื่อยมา”

“เมื่อเช้านี้ ฉันดูปฏิทินจึงรู้ว่า พวกฉันมาอยู่กับเธอ
ที่นี่ห้าเดือนเศษแล้ว พ่อบอกว่า ทำงานเพลินจนลืมวัน
ลืมคืนทีเดียว” เพชรพูด

ขณะนั้นเป็นเวลาตีหกมากแล้ว มองไปทางไหนก็มีด
สนิท เพราะเป็นคืนเดือนมืด บ้านอื่น ๆ ดับไฟนอนกัน

หมด เมื่อเด็กสองคนหยุดพูด จึงมีแต่ความเงียบงัน ได้ยินเสียงจิ้งหรีดและแมลงเล็ก ๆ ร้องอยู่ตามพื้นดินเป็นครั้งคราว นาน ๆ ค้างคาวก็บินผ่านไปมา วีระกับเพชรนั่งทำงานของตนต่อไป เพชรทำงานเสร็จก็นั่งดูรูปภาพในหนังสือ เขาเห็นภาพพระเจ้าอยู่หัวทรงมงกุฎ ดูสวยงามเป็นสง่า บางรูปก็เป็นรูปผู้หญิงสวมชฎาทำท่ารำก็มี เขานั่งดูภาพอย่างเพลิดเพลินจนลืมเวลา พอตีวีระนึกขึ้นได้จึงบอกเพชรว่า “ตึกแล้วนะเพชร เธอยังไม่กลับบ้านหรือ”

“จริงสินะ แหม นั่งดูรูปเพลินไปเลย” เพชรพูดพลางเก็บสมุด แล้วลุกขึ้นมองไปรอบ ๆ เห็นมืดและเงียบมากก็หน้าเสีย เขาพูดกับวีระเบา ๆ ว่า “ฉันไม่เคยเดินคนเดียวตึก ๆ อย่างนี้เลยนะ”

วีระพูดว่า “ฉันก็ไม่เคย เธอก็ก้าวเหมือนกันหรือเพชร”
 พอดีหมาที่ข้างบ้านนอนขึ้นพร้อมกัน เด็กทั้งสอง
 ตกใจคว่ำสมุดและหนังสือ หัวตะเกียงวิ่งเข้าในบ้าน ใจ
 เต็นตึกตักด้วยกันทั้งคู่

“คืนนี้ฉันขอค้างกับเธอนะวีระ ฉันกลัว” เพชรพูด
 เสียงสั่น

“เธอกกลัวอะไร” วีระถามเสียงสั่นเหมือนกัน

“กลัวผีนะซี” เพชรตอบเบา ๆ

“ถ้าอย่างนั้นเราต้องรีบสวดมนต์” วีระพูด

แบบฝึก

1. ทบทวนคำควบกล้ำ ร ล

คำที่ **ร ล** ควบกับ ก ข ค ต ป พ ออกเสียงกล้ำทั้งตัวหน้าและ
 ตัว ร ล

ฝึกอ่าน **กราบ** เกลือ เกลียด กระโปรง

ขรุขระ ขลาด คล่อง เคลื่อน

เครื่อง เครื่อง เตรียม ตรัส

เพราะ พริก เพลิน เพลี้ย

แปร่ง ปรับ เป็ลยว ปลุก

คำที่มี ร ควบกับ ท ออกเสียงเป็น ช

ฝึกอ่าน ทรง ทราบ ทรัพย์ ไทร

คำที่มี ร ควบกับ ส และ จ บางคำไม่ออกเสียง ร

จริง สร้าง เสร็จ สระ (น้ำ)

2. ฝึกอ่านคำที่มี ฎ ฏ สะกด อ่านเหมือน ด สะกด (แม่กด)

ฝึกอ่าน กฎ มงกุฏ ปราบกฎ

3. ฝึกอ่านคำที่มีตัวการันต์

พงศ์	จันทร์	ศุภร์	เสาร์
ศิษย์	อาจารย์	กษัตริย์	บริสุทธ์
อุตสาห์	อารมณั์	สงเคราะห์	สวรรคั์

4. ฝึกอ่าน

ขาดแคลน	แดนไพร	ใช้คล้อง
มองครุ	ดูเพลิน	เดินพลาด
ขาดครึ่ง	จึงเปลี่ยน	เรียนกฎ
หมดทรัพย์	รับทราบ	กราบลา
อาจารย์ดี	มีลูกศิษย์	คิดสงเคราะห์
เพราะวงนั้ก	หลักฐานดี	มีมงกุฏ
สุวิสัย	หน้าขายหน้า	อย่าน้อยใจ
โสบริสุทธ์	จงอุตสาห์	หน้ากฎใหม่

ไม่ควรนินทา	อยู่ชั่วตาปี	ให้มีลาภยศ
อดมือกินมือ	เสียชื่อบัณฑิต	ทำดีเพิ่มพูน

มงกุฎคล้ายชฎา	หาความเชี่ยวชาญ
ปฏิกาณว่องไว	ไปนิมนต์พระด้วย
ช่วยซึ่งกันและกัน	จนลืมนวันลืมนคืน

หมามักจะหอนตอนตึกสงัด
 ถ้าอยู่ในที่อับนาน ๆ มักจะเพ็ลย
ค้ำคาวเป็นสัตว์ที่น่ารังเกียจ เพราะมีกลิ่นเหม็นสาบ
การสวดมนต์ไหว้พระจะช่วยให้อารมณ์ดีขึ้น

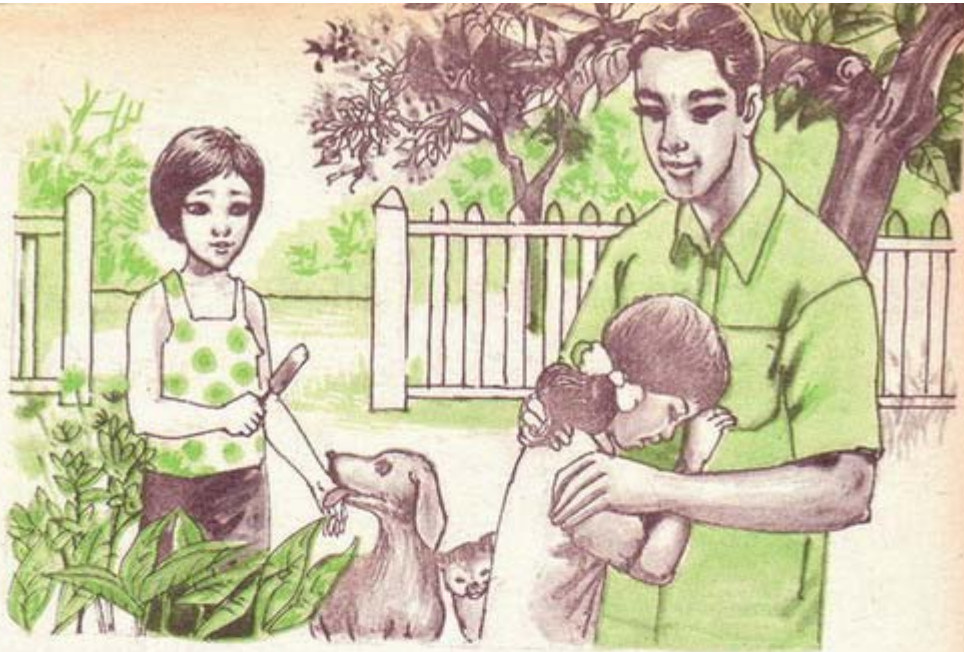
ศรีธนญไชย เจ้าปัญญา

ตอนเย็นวันเสาร์ ชูใจพาสีเทาไปหาธานีและซื้อไอศกรีมไปฝากธานีแห่งหนึ่ง เขาเห็นธานีกับเจ้าโตนั่งอยู่บนแท่นที่ก่อด้วยอิฐใต้ต้นจำปี เจ้าโตมองเห็นก่อน ก็กระโจนเข้าไปหาชูใจ มันกระดิกหางต้อนรับด้วยความดีใจ แล้วเล่นกับสีเทา ชูใจเข้าไปหาธานี จึงเห็นว่าธานีกำลังร้องไห้สะอึกสะอื้นจนตาทั้งสองข้างแดงก่ำ ชูใจตกใจเข้าไปนั่งใกล้ ๆ แล้วถามว่า “ธานีเป็นอะไร ทำไมจึงร้องไห้”

ธานีเช็ดน้ำตาพลางบอกชูใจว่า “นกแก้วของฉันหลุดออกจากกรง บินหนีไปเสียแล้ว”

“แหม! น่าเสียดายจริง กำลังพูดเก่งและพูดชัดเจนเสียด้วย หลุดไปเมื่อไรล่ะ”

“เมื่อเช้านี้เอง มีนกแก้วบินผ่านมาฝูงหนึ่ง เจ้าแก้วของฉันตะเกียกตะกายอยากออกมาจากกรง มันเคยหนีไปอยู่บนต้นชมพู่ครั้งหนึ่งแล้วก็กลับมา คราวนี้พอฉันเปิดกรงจะเอากล้วยนำมาให้มันกิน มันบินหายลับไปเลย” พูดแล้วธานีก็ร้องไห้โฮ

พอดีพ่อกลับจากทำงาน เห็นมานีร้องไห้จึงเดินมาหา
ชูใจไหว้พ่อของมานีแล้วถามว่า “คุณนำไปไหนมาคะ” พ่อ
ของมานีตอบว่า “ไปตรวจบัญชีดูหลักฐานการเงินที่ธนาคาร
จะ ชูใจมานานแล้วหรือ มานีเขากำลังเสียใจ นกแก้วของเขา
บินหนีไป” แล้วหันมาถามมานีว่า “นี่ ร้องไห้ตั้งแต่เช้า
ยังไม่หยุดอีกหรือลูก” มานีโถมตัวเข้าไปหาพ่อ พ่อประคอง
มานีไว้ พลังพูดเป็นทำนองปลอบใจ โดยชี้แจงเหตุผล
ยืนยันให้มานีหายเศร้าโศก

“พ่อสันนิษฐานว่า มันคงชะล่าใจบินตามนกแก้วฝูง
นั้นไปแน่ ๆ มันคงเหงาอยากได้เพื่อนมานานแล้ว พ่อเห็น
เพื่อน ๆ เขาก็คงบินตามไป พ่อคิดว่า เมื่อมันเกี่ยวกับเพื่อน
พ่อแล้ว มันคงกลับมาหาลูก เพราะมันรักลูกมาก”

มานี้พูดว่า “ลูกก็อธิษฐาน ขอให้คุณพระโปรดช่วย
ให้มันกลับคืนมาหาลูกด้วย”

ชูใจช่วยปลอบว่า “มานี้ก็มีเจ้าโตเป็นเพื่อนอยู่อีกตัว
หนึ่งและไม่ช้าเจ้าแก้วก็คงกลับมา ฉันมีไอศกรีมมาฝากเธอ
แท่งหนึ่ง กินเสีย มันจะละลายหมดแล้ว” เจ้าโตเข้ามาเลีย
ที่เท้าของมานี้ ทำท่าประจบอยากกินไอศกรีมด้วย ทำให้
มานี้ยิ้มออกมาได้ พ่อพูดว่า “ถ้าเจ้าแก้วไม่กลับมา พ่อรับ
อาสาหานกแก้วตัวใหม่มาให้ลูก หยุตร้องให้เสียเถิด พ่อ
จะเล่าเรื่องสนุก ๆ ให้ฟัง จะได้หายกังวล มานีอยากฟัง
เรื่องอะไรจะ” มานีค่อยมีอารมณ์ดีขึ้น รับไอศกรีมจากชูใจ
มากิน แล้วบอกพ่อว่า “มานีอยากฟังเรื่องศรีธนญไชยค่ะ
พ่อเคยเล่าติดต่อกันมาหลายตอนแล้ว คราวนี้ขอฟังตอนใหม่
ที่ตลกมาก ๆ นะคะ”

“ตกลง พ่อจะเล่าตอนใหม่ให้ลูกและชูใจฟัง” มานี
และชูใจยิ้มอย่างดีใจ พ่อเล่าเรื่องศรีธนญไชยให้ฟังดังนี้

ศรีธนญไชยเป็นคนเจ้าปัญญามาตั้งแต่เล็ก เมื่อโตขึ้น
ก็เข้าไปถวายตัวต่อพระเจ้าแผ่นดิน ทรงพระนามว่าพระเจ้า
ทวาละ และได้ตำแหน่งคนสนิทของพระองค์ เนื่องจาก
เขาเป็นคนมีสติปัญญาเฉียบแหลม บางครั้งก็มีเล่ห์เหลี่ยม

และฉลาดแกมโกง เขาจึงมีทั้งคนรักและคนชัง ศรีธนญไชย มักจะถูกทดลองสติปัญญาอยู่เสมอ เขาจึงระมัดระวังโดยมิได้ชะล่าใจ เพราะผู้ที่ชอบทดลองปัญญาของเขาบ่อย ๆ นั้นคือพระเจ้าแผ่นดินนั่นเอง วันหนึ่งพระเจ้าแผ่นดินทรงคิดจะทดลองปัญญาศรีธนญไชยอีก จึงรับสั่งให้หาคนสนิทอื่น ๆ เข้ามาเฝ้า ฯ ยกเว้นศรีธนญไชยคนเดียว แล้วทรงบอกอุบายที่จะทดลองปัญญาศรีธนญไชยให้ทุกคนรู้ และรับสั่งให้ทุกคนไปหาไข่ไก่คนละฟอง แล้วเอาไปซ่อนไว้ที่หาดทรายริมแม่น้ำโดยไม่ให้ศรีธนญไชยรู้ พอทุกคนจัดแจงเสร็จและซ่อมจนเข้าใจในกลอุบายดีแล้ว พระเจ้าแผ่นดินก็รับสั่งให้บรรดาคนสนิททุกคน รวมทั้งศรีธนญไชยเข้ามาเฝ้า ฯ พระเจ้าแผ่นดินรับสั่งว่า จะเสด็จไปทรงน้ำที่แม่น้ำ ทรงบอกให้ทุกคนตามเสด็จไปเล่นน้ำด้วย

ขณะที่ทุกคนกำลังดำน้ำเล่นและหยอกเย้ากันอย่างสนุกสนานนั้น พระเจ้าแผ่นดินก็ทรงมีบัญชาว่า ให้ทุกคนเป็นไก่อี๋อง กระตัก ! กระตัก ! แล้ววิ่งขึ้นไปบนฝั่ง พร้อมกับชูไข่คนละฟอง ถ้าผู้ใดไม่มีไข่ จะถูกลงพระราชอาชญา เมื่อนั้นหลังจากอยู่ในฐานะที่ออกไข่ไม่ได้ บรรดาคนสนิทที่พระเจ้าแผ่นดินทรงนัดหมายเอาไว้ ก็พากันวิ่งขึ้นไปบนฝั่ง พร้อมกับชูไข่ที่ตนซ่อนไว้ แล้วร้องกระตัก ! กระตัก ! ฝ่ายศรีธัญไชยไม่รู้ในกลอุบาย แต่เนื่องจากเป็นคนมีสติปัญญา และปฏิภาณไหวพริบเฉียบไว ก็รีบวิ่งขึ้นมาร้องกระตัก ! กระตัก ! บอกว่าตนเป็นไก่ตัวผู้ ออกไข่ไม่ได้ จึงไม่มีไข่ ว่าแล้วก็ไล่กวดปล้ำคนอื่น ๆ ที่เป็นไก่ตัวเมีย พวกที่ถูกไล่ก็พากันวิ่งหนีวุ่นวาย พระเจ้าทวาละและบรรดาคนสนิทเห็นศรีธัญไชยสามารถใช้ปฏิภาณไหวพริบเอาตัวรอดได้เช่นนั้น ก็พากันสรรเสริญว่าสติปัญญาของศรีธัญไชยนั้นช่างประเสริฐ เป็นเลิศกว่าใครในแผ่นดิน และต่างก็รู้สึกขบขันท่าทางของศรีธัญไชยที่ไล่กวดไก่ตัวเมียยิ่งนัก จึงพากันหัวเราะเฮฮาสนุกสนานไปด้วย แล้วพระเจ้าทวาละก็ทรงพาคนสนิทเสด็จกลับพระราชวัง

มานี้กับชูใจพากันหัวเราะชอบใจ ต่างพากันขอบคุณ

พ่อที่เล่าเรื่องสนุก ๆ ให้ฟัง พ่อเห็นมานีหายเศร้าโศกแล้ว ก็ขึ้นไปบนบ้าน ปลอบให้มานีกับชูใจนั่งคุยกันต่อไป

“ปิติได้สัตว์เลี้ยงตัวใหม่แล้ว วีระหากระดามาให้เขาเลี้ยงแทนเจ้าแก่ เวลาปิติไปไหน เขาก็เอากระดะเกาะไหลไปด้วย” ชูใจพูด

มานีพูดว่า “ปิติเคยบอกว่าเขาอยากเลี้ยงอูฐ” ชูใจหัวเราะ “โธ่เอ๊ย ! ปิตียังไม่เคยเห็นอูฐตัวจริงเลย เคยเห็นแต่ในรูป คิดอยากจะเลี้ยงอูฐเสียแล้ว”

“ฉันเคยเห็นในสวนสัตว์ที่กรุงเทพฯ ๖ แล้วละ ลุงบอกว่า มันเป็นสัตว์พาหนะสำหรับเดินทางในทะเลทราย ปิตีคงคิดว่าเลี้ยงง่าย จึงชะล่าใจว่าจะเลี้ยงมันได้”

ชูใจคุยกับมานีอยู่ครู่หนึ่งก็พาสี่เท้ากลับบ้าน

แบบฝึก

1. ฝึกผันเทียบเสียงอักษรกลางกับอักษรสูง

ตัวอย่าง

อักษรกลาง

ก้ำ ก้ำ ก้ำ ก้ำ ก้ำ

อักษรสูง

จ้ำ จ้ำ จ้ำ

กั้น - ชัน	แกม - แถม	อาย - สาย
แบ่ง - แหน่ง	เอื่อม - เหลื่อม	ไก่อ่ - ไช่
โกอง - โถง	เต้า - เฝ้า	ดาย - หมาย

2. ฝึกอ่านคำที่ใช้ ฐ

อุฐ

อิฐ

ประเสริฐ

สันนิษฐาน

อิฐฐาน

รัฐบาล

3. ฝึกอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์ (คำที่ประสมด้วย สระ - ะ)

กระดิก

กระโดด

กระต๊าก

กระแต

ละลาย

พาหนะ

พระราชวัง

พระองค์

พระนาม

ประคอง

ทะเลทราย

ฐานะ

ตะเกียกตะกาย

สะอึกสะอื้น

กระทบกระทั่ง

4. คำที่มีไปยาลน้อย (๗) เวลาอ่านให้อ่านเต็มคำ

เฝ้า ฯ อ่าน เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท
 กรุงเทพ ฯ อ่าน กรุงเทพมหานคร

5. ฝึกอ่าน

ทะเลทราย	ละลายน้ำ	ทำเข้าหยอก
บอกความลับ	จับอูฐไว้	ให้ชมพู่
ดูขบขัน	ยืนยันได้	ไหวพริบดี

สั่งให้ชัดเจน ยกเว้นบางอย่าง

ต้องอ้างเหตุผล เล่ห์กลมากมาย

ตั้งใจอธิษฐาน ธนาคารออมสิน

กินกล้วยน้ำว้า พาไปหาที่ซ่อน

ก่อนนัดหมายกันไว้ อยู่ในพระราชวัง

คนฉลาดแกมโกงคือคนที่ใช้ความฉลาดเอาเปรียบผู้อื่น

เขาทดลองทำงานในตำแหน่งใหม่

เขาเป็นคนมีเล่ห์เหลี่ยมมากทำนองเดียวกับพี่ชายของเขา

ขอให้ทุกท่านโปรดยื่นเคารพธงชาติ

เขาเล่นน้ำและดำน้ำกลางแดดนานจนหน้าแดงกำ

เขาใช้ไหวพริบแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว

ใคร ๆ ก็สันนิษฐานว่าศรีธนญไชยต้องได้รับพระราช

อาชญาแน่นอน

บทที่ 14

รับเสด็จ

ข่าวใหญ่ที่ทุกคนในอำเภอตื่นเต้นที่สุด ก็คือสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชเจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ์สยามมกุฎราชกุมาร จะเสด็จมาทรงเปิดโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช ซึ่งสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทุกคนหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ต่างเฝ้าคอยวันสำคัญที่จะได้เข้าเฝ้า ฯ สมเด็จพระยุพราช ไม่ว่าจะไปที่ไหน ใคร ๆ ก็พูดกันถึงแต่เรื่องนี้ด้วยความชื่นชมยินดี

ที่โรงเรียน ครูสอนให้นักเรียนทำธงชาติด้วยกระดาษเป็นผืนเล็ก ๆ และสอนวิธีเข้าเฝ้า ฯ ตลอดจนกิริยามารยาทที่ต้องสำรวม ไม่แสดงกิริยาหยาบคายในที่ชุมนุมชน

ครูไพลินสอนให้มานี ชูใจ และดวงแก้วรำถวายพระพรนักเรียนชั้นอื่นเพื่อนรำ และแสดงการละเล่นหลายอย่าง ถวายสมเด็จพระยุพราชทอดพระเนตร ทางราชการเตรียมจัดงานอย่างมโหฬาร เจ้าหน้าที่จัดบริเวณงานให้สะอาดประดับด้วยธงไตรรงค์และแพรสีต่าง ๆ เขาสร้างพลับพลาที่ประทับ จัดประดับด้วยดอกไม้และแพรสีอย่างงดงาม ตรง

หน้าที่ประทับเป็นลานกว้างสำหรับการแสดงต่าง ๆ และ
ให้ราษฎรเข้าเฝ้า ฯ

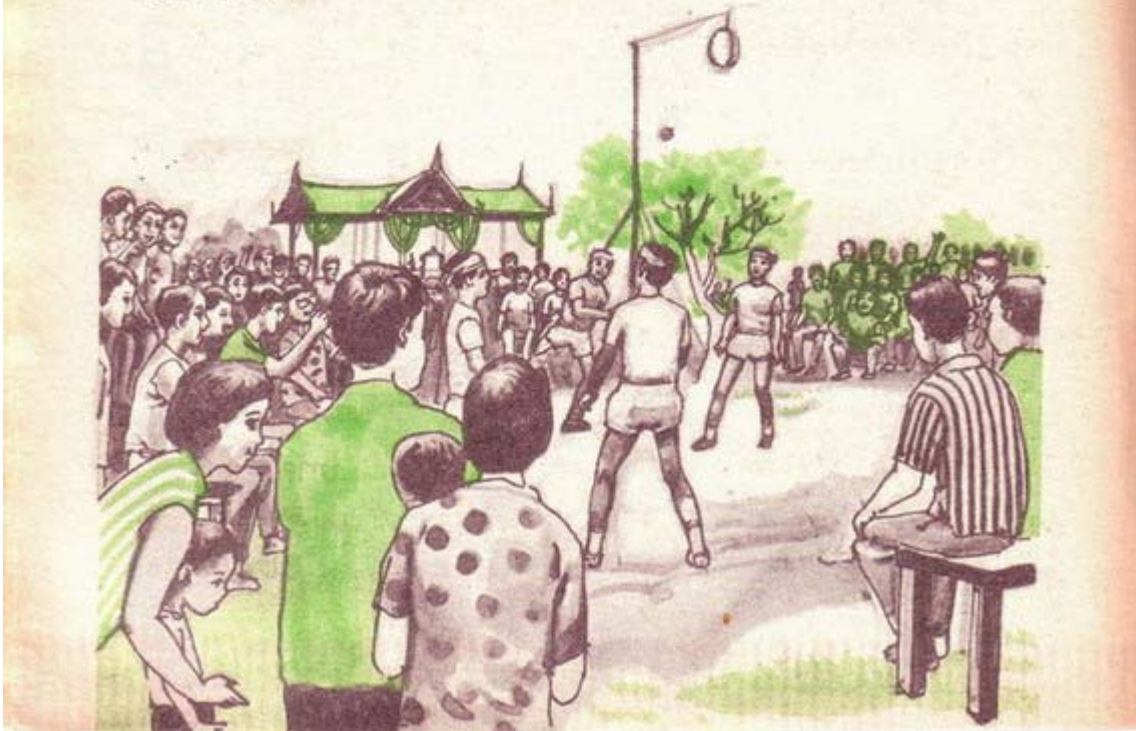
พอถึงวันสำคัญ บรรดาราษฎรทั้งเด็กเล็กหนุ่มสาว
และคนแก่เฒ่ามาเฝ้า ฯ รอรับเสด็จอย่างคับคั่งตั้งแต่เช้าจน
แน่นบริเวณลาน มีราษฎรในท้องที่อื่นมาร่วมด้วย ทุกคน
ถือธงชาติขนาดเล็กทำด้วยกระดาษ ต่างปลื้มปีติที่จะได้
ชมพระบารมี เจ้าหน้าที่จัดเตรียมน้ำดื่มและยาไว้บริการอย่าง
ครบถ้วน พอได้เวลาทุกคนก็ได้ยินเสียงเครื่องยนต์ของเฮลิคอปเตอร์
ดังกระหึ่มใกล้เข้ามา ไม่ช้าเฮลิคอปเตอร์ก็ลง
จอดที่สนามหญ้าข้างโรงพยาบาล พอใบพัดของเฮลิคอปเตอร์
หมุนช้าลง สมเด็จพระยุพราชเสด็จลงจากเฮลิคอปเตอร์
ประทับในพิธีและข้าราชการพากันถวายการต้อนรับบรรดา

ราษฎรที่มาเฝ้า ฯ รับเสด็จ ต่างโบกธงชาติและเปล่งเสียงไชโยด้วยความปลื้มปิติและจงรักภักดีจนเสียงดังกึกก้องไปทั่วบริเวณ สมเด็จพระยุพราชทรงยิ้มให้ราษฎรที่มีน้ำใจจงรักภักดีมาเฝ้า ฯ รับเสด็จอย่างคับคั่ง แล้วเสด็จขึ้นสู่พลับพลาที่ประทับ ประธานกราบถวายบังคมทูลรายงานเรื่องการก่อสร้างโรงพยาบาล แล้วสมเด็จพระยุพราชทรงทำพิธีเปิดแพรคลุมป้าย พระสงฆ์ก็สวดมนต์เพื่อความสวัสดิ์เสียงฆ้อง กลอง และแตรวงประโคมขึ้นพร้อมกัน นักข่าวหนังสือพิมพ์หลายคนถ่ายรูปการทำพิธีไว้ เพื่อแพร่ภาพและแถลงข่าวให้ประชาชนทั่วไปทราบ

เมื่อสมเด็จพระยุพราชทรงทำพิธีเสร็จแล้วก็ประทับทอดพระเนตรการแสดงต่าง ๆ แล้วเสด็จลงจากพลับพลาที่ประทับไปทรงเยี่ยมและทรงปฏิสันถารกับราษฎรโดยทั่วถึง ทำให้ราษฎรปลื้มปิติที่ได้ชมพระบารมีอย่างใกล้ชิด คนแก่บางคนหมอบกราบลงกับพื้นดิน ทุกคนซาบซึ้งใจและจงรักภักดีต่อพระองค์เป็นอย่างยิ่ง พอได้เวลาสมเด็จพระยุพราชก็เสด็จกลับ ทรงโบกพระหัตถ์ให้แก่ราษฎร พวกราษฎรต่างโบกธงและเปล่งเสียงไชโย จนเฮลิคอปเตอร์พระที่นั่งลับตาไป จากนั้นประธานในพิธีก็กล่าวคำปรารภครั้นต่อ

ราษฎร และแถลงเรื่องการให้บริการของโรงพยาบาลให้
ประชาชนทราบ แล้วเปิดงานฉลองโรงพยาบาล มีการเล่น
แข่งขันเพื่อความสนุกสนานหลายอย่าง เช่น ตะกร้อ ชักเย่อ
วิ่งผลัด พวกคนดูพากันนั่งดูบนอัฒจันทร์ที่สร้างขึ้นชั่วคราว
ตกกลางคืนมีภาพยนตร์ มวย ซึ่งเขาโฆษณาว่า นักมวยมี
ชื่อเสียงทั้งนั้นที่มาชกครั้งนี้และมีการประกวดร้องเพลง
ชิงรางวัลของประธาน มีนักร้องมาร้องเพลงประกวด
หลายคน บนเวทีมีการแสดงที่สวยงามหลายอย่าง
ประชาชนที่มาเที่ยวงานก็เลือกชมได้ตามอัชฌาศัย

เพชรมาเที่ยวงานกับลุงและวีระ งานเลิกก็พากันเดิน
กลับบ้าน

“สมเด็จพระยุพราชทรงมีท่าทางสง่างามและองอาจ
สมกับที่ทรงเป็นทหาร เมื่อยังทรงพระเยาว์ ลุงเคยเฝ้าฯ
ครั้งหนึ่ง ในหลวงและสมเด็จพระราชินีทรงอบรมสั่งสอน
พระราชโอรส และพระราชธิดาทุกพระองค์ให้ทรงรักใคร่
ห่วงใยประชาชนและไม่ถือพระองค์” ลุงพูด

“ราษฎรทุกคนก็จงรักภักดีต่อท่านนะครับลุง ผมเห็น
คนแก่หลายคนร้องไห้เพราะตื่นตันใจ บางคนกอดขาท่าน
เสียแน่น ท่านก็ยิ้มและไม่ว่าอะไร” วีระพูด

เพชรพูดเสริมว่า “พ่อของผมพูดว่าที่เรามีโรงพยาบาล
ก็เพราะพระบารมีของท่าน”

ลุงพยักหน้าสับสนุน แล้วกล่าวถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า “พระเจ้าอยู่หัวทรงทำให้บ้านเมืองพัฒนาขึ้นมาก ราษฎรยากจนก็พระราชทานที่ให้ทำมาหากิน ฝนแล้งที่ไหนพระองค์ก็ทรงส่งเจ้าหน้าที่ไปทำฝนเทียมให้ ราษฎรเดือดร้อนที่ไหนก็เสด็จ ๆ ไปเยี่ยม ทรงอุทิศพระองค์เพื่อบ้านเมืองและความสุขของราษฎรจริง ๆ จะหาพระเจ้าแผ่นดินที่ประเสริฐเช่นนี้ได้ที่ไหนอีกในโลกนี้”

เพชรได้ฟังแล้ว ก็รู้สึกตื่นตันใจด้วยความปลื้มปิติ ถึงเขาจะยากจน ไม่ได้เรียนหนังสือ แต่เขาก็ยังโชคดี ที่มีคนเมตตาปราณีให้ความช่วยเหลือ ทำให้เขามีความสุขมาก และทุกวันนี้เขามีความสุขยิ่งขึ้น เมื่อรู้แน่แก่ว่าเขามีพระเจ้าแผ่นดินที่ประเสริฐยิ่ง

แบบฝึก

1. ฝึกผันเทียบเสียงอักษรสูงกับอักษรต่ำ

ตัวอย่าง

อักษรสูง	ขา	ข่า	ข้ำ
อักษรต่ำ	คา	ค้ำ	คั้
สร้าง	-	ร้าง	สง - วง

ของ	-	ฆ้อง	ถ้วน	-	ม้วน
แส	-	แพร	ถ่าย	-	พาย
ถอน	-	พ้อน	ขม	-	คม
หวย	-	มวย	เถา	-	เฒ่า
จิง	-	ชิง	หนา	-	นา

2. ฝึกอ่านคำที่มีตัว ฒ และ ณ (ดูคำอ่านในประมวลคำ)

เฒ่า อัฒจันทร์ พัฒนา อัชฌาสัย

3. ฝึกอ่านและจำเป็นคำ

แถลง	พัฒนา	อัชฌาสัย
สมเด็จพระ	พระหัตถ์	ปฏิสันถาร
มโหฬาร	บารมี	พระราชทาน
ยุพราช	พระเนตร	อัฒจันทร์
ซึกเยอ	ไตรรงค์	เฮลิคอปเตอร์
ปราศรัย	อุทิศ	ประธาน

4. ฝึกอ่านคำที่มีตัวการ์นต์

เยาว์	อัฒจันทร์	เครื่องยนต์
ไตรรงค์	พระหัตถ์	เฮลิคอปเตอร์

5. ฝึกอ่าน

แก่เฒ่า	เยาว์วัย	ไตรรงค์
---------	----------	---------

แตรวาง	องอาจ	ยุพราช
ที่ประทับ	ในพลับพลา	พัฒนาขึ้น
ตื่นตันใจ	ใช้ผ้าแพร	เผยแพร่น่าว
เฝ้าบริการ	ช่วยสานตะกร้อ	ขอพระราชทาน
งานมโหฬาร	ประธานแถลง	อย่าแก่งประโคม
คอยชมพื่อนร่า	กล่าวคำปราศรัย	ใบพัดเริ่มหมุน

นักเรียนที่ดีต้องไม่พูดหยาบคาย
 ประชาชนมีความปลื้มใจที่ได้ชมพระบารมีของสมเด็จพระ
 พระยุพราช
 เจ้าหน้าที่ต้อนรับแสดงอัชฌาสัยอันดีต่อประชาชน
 เขาจัดงานอย่างมโหฬารจนหมดเงินไปมากมาย
 ใบพัดของเฮลิคอปเตอร์ใหญ่กว่าใบพัดของเครื่องบิน
 นักร้องมาชุมนุมกันที่เวทีประกวดกันอย่างคับคั่ง

บทที่ 15

หางานทำ

วันหนึ่ง พ่อวีระเลิกเรียนกลับมาถึงบ้าน เขาไหว้ลุงแล้ว คvikกระดาษแผ่นหนึ่งจากกระเป๋าเสื้อส่งให้ลุง พลังบอก ว่า ครูใหญ่ส่งจดหมายมาเชิญชวนผู้ปกครองนักเรียนและ ชาวบ้านร่วมทำบุญทอดกฐินที่วัดตามศรัทธา ลุงอ่านแล้ว ก็หยิบธนบัตรฉบับละสิบบาทส่งให้วีระไปร่วมทำบุญ เพชร นั่งอยู่ที่นั่นด้วย ท่าทางเขาสนใจมาก ลุงจึงส่งจดหมายของ ครูใหญ่ให้เพชรอ่าน เพชรก็มลงอ่านแล้วถามวีระว่า

“ร.ร. และ พ.ศ. นี่คืออะไรวีระ”

วีระตอบว่า “ร.ร. เป็นตัวย่อของคำว่า โรงเรียน พ.ศ. ก็คือตัวย่อของพุทธศักราช เขาไม่อยากพูดหรือเขียนยาว ๆ เขาจึงใช้ตัวย่อ”

เพชรอ่านจดหมายเข้าใจแล้ว ก็ส่งคืนให้ลุงแล้วนั่งคิด เมล็ดฝ้ายเพื่อทำพันธุ์ต่อไปเจียบ ๆ ลุงก็นั่งจักตอกต่อไป เช่นกัน ส่วนวีระเอายามใส่เครื่องเรียนไปเก็บและเปลี่ยน เสื้อผ้าบนบ้าน

เพชรอยากจะร่วมทำบุญทอดกฐินด้วย แต่เขาไม่มีเงิน
ระยะนี้พ่อกับแม่ต้องใช้เงินมาก เพราะน้องคนเล็กเป็นไข้
เลือดออก ต้องไปให้แพทย์รักษา และเสียค่ายาไปมาก เพชร
จึงไม่อยากรบกวนพ่อแม่ เขาอยากจะมีไม้เท้ากายสิทธิ์เหมือน
สุดสาคร จะได้มีอำนาจทำอะไรได้อย่างใจปรารถนา แต่เพชร
คิดว่าเป็นไปไม่ได้ จึงเปลี่ยนใจคิดวิธีที่จะหาเงิน ในที่สุด
ก็นึกออกว่า เขาจะไปรับจ้างล้างถ้วยชามที่ร้านขายถ้วยเตี้ย
สักสองสามวัน คงจะได้เงินบ้าง กลางวันช่วยลุงและพ่อ
ทำงาน ตอนหัวค่ำจึงไปรับจ้างล้างชาม

เมื่อเขาคัดเมล็ดพันธุ์ฝ้ายเสร็จ และเก็บใส่กระป๋องปิด
ฝาไว้เรียบร้อยก็กลับบ้าน อาบน้ำกินข้าวแล้วคว้าสมุดหนังสือ

ทำที่ว่าจะไปเรียนกับวีระเช่นเคย พอลับตาคน เพชรก็เอา
เครื่องเรียนซ่อนไว้ที่พุ่มไม้ แล้ววิ่งอย่างรวดเร็วเข้าไปในตลาด
ร้านอาหารแห่งหนึ่งมีลูกค้ามาอุดหนุนมาก เขาต้องการ
คนล้างถ้วยชามหลายคน จึงรับเพชรไว้ทำงาน เพชรเริ่ม
ทำงานตั้งแต่หนึ่งทุ่มจนถึงสามทุ่ม เจ้าของร้านคิดเหมาค่า
จ้างให้แปดบาท แล้วชมว่าเพชรล้างชามสะอาดดี วันหลัง
ให้มาล้างอีก เพชรได้เงินแล้วรีบกลับบ้าน ขากลับเขารู้สึก
กลัวมาก แต่สู้ข่มใจ รีบวิ่งอย่างไม่คิดชีวิตจนถึงบ้าน พอ
กับแม่คิดว่าเพชรไปเรียนหนังสือกับวีระอย่างเคย ก็มีได้
ซักถาม เพราะเขากลับมาเวลาไล่เลี่ยกันทุกคืน รุ่งขึ้นเพชร

รีบกระวีกระวาดนำเงินแปดบาทฝากวีระไปสมทบทำบุญทอดกฐิน เขาถือเงินพนมมือขึ้นเหนือศีรษะ ในใจก็คิดอธิษฐานถึงแต่สิ่งที่ดีงาม วีระนี้กว่าพ่อกับแม่ของเพชรให้เขานำเงินมาร่วมทำบุญ วีระกล่าวคำสาธุอนุโมทนาด้วย แล้วรีบไปโรงเรียน

เพชรรู้สึกอึดอัดใจ เขาทำงานอย่างมีความสุข และนึกในใจว่า จะช่วยพ่อกับแม่หาเงินสักห้าหกคืน ตกเย็นเพชรก็ไปรับจ้างที่ร้านอาหารอีก เพชรแอบมารับจ้างอยู่สามคืน วีระก็สงสัยเพราะไม่เห็นเพชรมาเรียนหนังสือหลายวัน จึงไปตามหาเพชรที่บ้าน พ่อพ่อกับแม่ของเพชรรู้ว่าเพชรหายไป ไม่ได้ไปเรียนหนังสือก็ตกใจ วีระรีบวิ่งกลับไปบอกลุงทุกคนพากันตกใจ แต่ไม่รู้ว่าจะไปตามหาเพชรที่ไหน จึงได้แต่นั่งปรึกษากัน ลุงว่ารอไปอีกหน่อย ถ้าเพชรไม่กลับมา ก็จะไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ พ่อสามทุ่มเศษเพชรก็กระหืดกระหอบมาถึงบ้าน เขาถือถุงกระดาษมาด้วยถุงหนึ่ง พ่อเห็นพ่อแม่ ลุงและวีระนั่งอยู่ก็ตกใจ จึงเข้ามาสารภาพผิดและเล่าให้ฟังว่า เขาไปรับจ้างล้างชาม เพื่อหาเงินมาทำบุญ และให้แม่ซื้อยารักษาน้อง ทุกคนพากันตื่นตกใจ แม่กอดเพชรไว้แล้วพูดว่า

“เจ้าหวังดีต่อพ่อแม่และน้อง แต่ทำอย่างนี้ไม่ดี ที่หลังจะทำอะไรต้องบอกพ่อแม่ หรือลุง หรือวีระเสียก่อน นี่เจ้ากลับมาบ้านกลางค้ำกลางคืนอย่างนี้ เผื่อเป็นอะไรไป พ่อแม่จะเสียใจมาก เจ้าอย่าชะล่าใจว่าไม่มีอันตราย”

“เจ้าขัดสนเรื่องเงิน ทำไมไม่บอกลุง ลุงเคยใจไม่ใส่ระกำกับพวกเจ้าหรือก็เปล่า ที่หลังอย่าปิดบังลุง ใครเจ็บไข้ได้ป่วย ขอให้บอกให้ลุงรู้ด้วย” ลุงพูด

เพชรกราบขอโทษลุงกับพ่อแม่ของเขา และขอโทษวีระ เขาสัญญาว่า ต่อไปถ้าจะทำอะไร จะบอกให้ทุกคนทราบ ลุงพูดว่า

“ไม่มีใครเอาโทษทัณฑ์อะไรกับเจ้าดอก แต่ทุกคนเป็นห่วงเจ้า กลัวจะเป็นอันตรายไป”

เพชรยิ้มแล้วเล่าว่า คนมากินอาหารจำนวนไม่เท่ากัน บางวันมากบางวันน้อย เจ้าของร้านก็ให้ค่าแรงแก่เขาตามสัดส่วน วันนี้เจ้าของร้านแบ่งอาหารให้เขาถุงหนึ่ง เพชรชูถุงอาหารให้ลุงและบอกว่า ปลาทอดกรอบราดพริก

เพชรหยิบธนบัตรและเศษสตางค์ทั้งหมดที่หาได้จะให้แม่ เขาคี่ธนบัตรใบละสิบบาทออกดูแล้วพูดว่า

“ผมเพิ่งได้จับธนบัตรใบละสิบบาทคราวนี้เอง” เขา
ชี้ที่ธนบัตรแล้วถามวีระว่า

“รูปในธนบัตรนี้ เป็นรูปในหลวงใช่ไหม” วีระตอบ
ว่า “ใช่”

เพชรถามต่อไปว่า “แล้วนกที่กางปีกบินอยู่ที่มุมบน
ข้างซ้าย นี้นกอะไร”

วีระก็ไม่รู้จัก ลุงจึงบอกว่า นกชนิดนี้เรียกว่า ครุฑ
แล้วถามเพชรว่า เพชรรู้จักสัตว์ที่นั่งอำปาก เห็นพื้นเป็น
แถว ๆ หรือไม่ เพชรหัวเราะตอบว่า

“รู้จักครับ เขาเรียกว่า สิงห์ ผมเคยเห็นรูปปั้นตาม
บันไดโบสถ์”

ทุกคนรู้สึกสบายใจ ลุงสนทนากับพ่อและแม่ของเพชร
อยู่ครู่หนึ่ง จึงพาวิระกลับบ้าน ก่อนกลับ ลุงกำชับเพชรให้
ไปเรียนหนังสืออย่างเคย เพราะถ้าไม่เรียนนาน ๆ จะลืม
หนังสือ เพชรก็รับคำ

แบบฝึก

1. ฝึกผันเทียบเสียงอักษรสูงกับอักษรต่ำ
ตัวอย่าง

	อักษรสูง	ขา	ข่า	ข้า
	อักษรต่ำ	คา	ค่า	ค้ำ
สน	- ชน	เฝือ - เฝือ	ฝ้าย - คาย	
ขาว	- คราว	หา - มา	ฉาย - ยาย	
ไซ	- ไช	ถ่อ - ย่อ	ฝ้าย - ช้าย	
เหมา	- เมมา	ไซ้ - ไคร	ไหม้ - ไม้	
หัว	- รั้ว	หลัง - รัง	หนุ่ม - ทุ้ม	

2. ฝึกอ่านคำที่สะกดด้วย ท ออกเสียงเหมือน ด สะกด (แม่กด)

พุทธร แพทย์ บท

บาท	ปรอท	สนิท
ศรัทธา	พยาบาท	มารยาท

3. ฝึกอ่านคำที่ใช้ ฐ ท ณ

สารุ	ศรัทธา	พุทธศักราช
กายสิทธิ์	ครุฑ	ทัศน์
โกรธ	อาวุธ	ปฏิเสธ

4. ฝึกอ่านคำที่มีตัวการ์นต์

ทัศน์	สตางค์	แพทย์	สิงห์
โบสถ์	พันธ์ุ	กายสิทธิ์	การ์นต์

5. ฝึกอ่านอักษรย่อ

ร.ร.	อ่านว่า	โรง - เรียน
พ.ศ.	"	พูด - ทะ - สัก - กะ - หรวด
ด.ช.	"	เด็ก - ชาย
ด.ญ.	"	เด็ก - หญิง

6. ฝึกอ่าน

นั่งเหงา	เบาแรง	แกลังทม
พุ่มไม้	ข่มใจ	ในโบสถ์
โทษทัศน์	พันธ์ุดี	มีค่าแรง
แจ้งความไว้	ได้อุดหนุน	ทำบุญกฐิน
กินก้วยเดี่ยว	เคี้ยวด้งกรอบ	ชอบซักถาม

ตามสัดส่วน	ควรสาธุ	อนุโมทนา
ศรัทธาแรง	แบ่งสตางค์	นั่งสนทนา

โบสถ์หลังนี้สร้างเมื่อพุทธศักราช 2520
 เขาทำที่เป็นสังฆนบัตรให้แม่ค้าขายผัก
 ฉันมีความอิมเอิบใจที่ได้ทำบุญทอดกฐิน

ในวันรุ่งขึ้นเขาก็มาสารภาพว่าเขาทำไปเพราะเขาขาดสน
เงินทอง

ทุกคนศรัทธาต่อศาสนา
 เมื่อเห็นใครทำบุญเราก็อนุโมทนาด้วย

เมฆลากับรามสูร

มานีกลับจากโรงเรียน มาถึงบ้านไหว้แม่แล้วถามว่า
“แม่คะ เสียงฟ้าร้องคือเสียงยักษ์ขว้างขวานไซ้ไหมคะ”
แม่กำลังคั้นกะทิ ได้ยินมานีถามก็ยิ้มและพูดว่า
“ใครบอกลูกจ๊ะ”

มานีนั่งลงข้างแม่ “ดวงแก้วคะ เขาบอกว่ายักษ์รามสูร”
“มันเป็นนิทานเล่าให้สอดคล้องกับธรรมชาติเท่านั้น
เอง” แม่ตอบ

“มานีชอบฟังคะแม่ เมื่อวันก่อนพ่อก็เล่าเรื่องศรีธัญ
ไชยให้ลูกฟัง แม่เล่าเรื่องรามสูรให้มานีฟังหน่อยสิคะ”

“ลูกเอากระเป๋านั่งสือไปเก็บ แล้วเปลี่ยนเสื้อผ้าเสีย
ก่อนนะจ๊ะ” แม่บอก มานีรีบทำตาม แล้วมานั่งฟังแม่เล่า
เรื่อง แม้ว่ามานีควรนั่งทำงานไปด้วย ฟังไปด้วย ก็จะได้
ประโยชน์ แล้วแม่ให้มานีหั่นเนื้อหมู และหั่นถั่วงอกยาวไว้
ผัด มานีก็ตั้งใจทำ แม่ทำอาหารพลางเล่าเรื่องให้มานีฟัง
ดังนี้

ฟ้าแลบ ฟ้าร้อง และฟ้าผ่าเป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ แต่คนโบราณมักจะเล่ากันเป็นนิทานว่า ยักษ์ชื่อรามสูรไล่จับนางฟ้าชื่อเมขลา นางเมขลามีแก้วมณีดวงหนึ่ง มีประกายพรายแพรวงดงามมาก นางมักจะถือแก้วมณีมาโยนเล่นตามกลีบเมฆ ฝ่ายรามสูรเป็นยักษ์ที่ใจโหดเหี้ยม มีขวานเป็นอาวุธ ชอบเหาะเที่ยวไปมาในกลีบเมฆ พอเห็นแสงแก้วมณีของนางเมขลาเข้า ก็ชอบใจตั้งคำกลอนว่า

รวดเร็วดังหนึ่งลมพัด
 เยี่ยมออกจากกลีบเมฆา
 ซึ่งนางเมขลาโยนเล่น
 ยิ่งพิศยิ่งคิดต้องใจ

เฉวียนฉวัดไปในเวหา
 อสุราเห็นแก้วแววไว
 ยิ่งเห็นยิ่งชอบอัชฌาสัย
 จะใคร่ได้ดวงจินดา

รามสูรจึงขอแก้วณีนางเมขลา นางเมขลาไม่ยอมให้
 รามสูรโกรธจึงไล่แย่ง นางเมขลาหลบหลีกได้ว่องไวมาก
 แล้วชูแก้วณีล่อหลอกรามสูร ทำให้รามสูรโกรธ จึงขว้าง
 ขวานหมายจะฆ่านางเมขลาเสีย แต่นางเมขลาว่องไวหลบ
 หลีกได้ทันดังคำกลอนต่อไปนี้

เมื่อนั้น

เลี้ยวล่อรามสูรอสุรี
 ทำทีประหนึ่งจะให้แก้ว
 ครั้นรามสูรไล่เลี้ยวมา
 นางแก้งเลี้ยวลัดจวดเจเวียน
 มือหนึ่งชูแก้วณี

นวลนางเมฆลามารศรี
 กรโยนมณีจินดา
 กลอกแสงพรายแพรวบนหัตถา
 กัลยาราล่ออสุรี
 เวียนไปตามจักรราศี
 ทำทีเยาะเย้ยอสุรา

บัดนั้น	จึงรามสูรยักษา
ครั้นแสงแก้วแววับจับตา	อสุรกริ้วโกรธคือไฟ
เหม่ เหม่ นางเมขลาหนี	กู่จะล้างชีวีเสียให้ได้
กวัดแกว่งขวานเพชรตั้งเปลวไฟ	ก็ขว้างไปด้วยกำลังฤทธิ์
มิได้ต้องกายก็ลยา	ยักษาเดือดดาลทะยานจิต
โลดไล่พัลวันกระชั้นชิด	ตามติดคว้าไขว่เขาวมลัย

แสงแก้วมณีของนางเมขลา ก็คือฟ้าแลบซึ่งเป็นประกาย
แปลบปลาบ รามสูรขว้างขวาน เสียงขวานแหวกอากาศดัง
กึกก้อง ก็คือฟ้าร้อง รามสูรจับเมขลาไม่ได้สักที ต้องไล่
จับกันอยู่จนบัดนี้ จึงเห็นฟ้าแลบ และได้ยินเสียงฟ้าร้อง
อยู่ตลอดมาเช่นกัน

“เรื่องนี้เป็นนิทาน มานีฟังสนุก ๆ นะจ๊ะ อย่าคิดไป
ชวนนางเมขลาหนีรามสูรเข้าล่ะ” แม่พูดพลางหัวเราะ “สาเหตุ
ที่เกิดฟ้าแลบ ฟ้าร้อง ลูกคงได้เรียนจากคุณครูแล้ว ไซ้ใหม่
จ๊ะ”

“ค่ะแม่ คุณครูสอนว่า เป็นแสงและเสียงที่เกิดจาก
การเคลื่อนที่ของไฟฟ้าในอากาศ แต่ไม่สนุกเหมือนเมขลา
กับรามสูรที่แม่เล่าเลยค่ะ” มานีตอบ

“นิทานก็ต้องสนุกซิจ๊ะ แต่เราจะสนุกอยู่ตลอดเวลา

“ไม่ได้ เราต้องรู้ความจริง เพราะความจริงเป็นประโยชน์ต่อเรา” แม่พูดพลางปรุงอาหารไปพลาง

“แต่นิทานก็สอนเราได้เหมือนกันใช่ไหมคะแม่ วันก่อนย่าของชูใจเล่าเรื่องโสณน้อยเรื่อนงามให้ลูกกับชูใจฟัง ย่าบอกว่าจะทำดีกับใครต้องดูเสียก่อน เพราะบางทีอาจเป็นภัยแก่เราได้ เหมือนเจ้าหญิงโสณน้อยกับนางकुลา เจ้าหญิงโสณน้อยเมตตาปราณีต่อนางकुลา แต่ผลลัพธ์ก็คือ เจ้าหญิงต้องลำบากเสียหลายครั้ง”

“ถูกแล้วลูก นิทานมีเรื่องสอนและเตือนไม่ให้เราชะล่าใจ” แม่ตอบรับพลางใช้ทัพพีคนแกงในหม้อ

“ย่าของชูใจเล่านิทานให้ชูใจฟังบ่อย ๆ มานีนี่อาภัพนะคะแม่ ไม่มีย่ามาอยู่ด้วยเหมือนชูใจ” มานีทำหน้าที่เสิร์ฟ

แม่หัวเราะ “หยุดเทอมนี้ ให้พ่อพามาที่นี่ไปชวนย่ามา
อยู่ด้วยซีจ๊ะ”

มานีได้ฟังก็หน้าบานรีบรับคำแม่ พอดีแม่ยกหม้อแกง
ลงจากเตา มานีเห็นแกงมากเกือบเต็มหม้อจึงถามว่า

“แม่ทำอาหารใส่บาตรด้วยซีใหม่คะ”

“จ๊ะ.....ระยะนี้มีพระและเณรมาบิณฑบาตผ่าน
หน้าบ้านเราหลายรูป”

“วันหลัง แม่ทำถ้วยเดียวใส่บาตรบ้างซีคะ มานีจะได้
กินถ้วยเดียวด้วย”

แม่รู้สึกขันคำพูดของมานีจึงหัวเราะ

แบบฝึก

1. ฝึกผันเทียบเสียงอักษรสูง กลาง และต่ำ

ตัวอย่าง

อักษรกลาง	ก	กั	กึ	กึ	กึ
อักษรสูง	ข	ขั	ขึ		
อักษรต่ำ	ค	คั	คึ		
จัว - ถัว - ทัว			ป้า - ผ้า - พ้า		
บ่า - ผ่า - นำ			แก่วง - แห้ง - แห้ง		

ต้อง - ห้อง - นื่อง	ก่อ - ถ่อ - ล่อ
ไต - ไช - ไฟ	กริ้ว - หิ้ว - นิ้ว
กัน - ชัน - คัน	กาย - ขาย - คาย

2. ฝึกอ่านคำที่มีตัวสะกดในแม่เกย (ย สะกด) และแม่เกอว (ว สะกด)

กาย	พราย	แพรว	แวว
เปลว	เย้ย	ฝ้าย	หมาย
จ่าย	คาว	ตาย	อาย
แล้ว	ไปรย	สร้อย	เขี้ยว

3. ฝึกอ่านคำที่ใช้ พ

ทัพพี	อาภัพ	ภาพ	เคารพ
พัลวัน	พิศ	พิษ	ผลลัพ์

4. ฝึกอ่านคำที่ใช้ ฎ ต สะกด อ่านเหมือน ด สะกด (แม่กด)

หัตถา	ปรากฏการณ์
-------	------------

5. ฝึกอ่านคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน

ซีวี	-	ซีวิต	
แก่	-	เฒ่า	- ชรา
ให้	-	อุทิศ	- บริจาค
มือ	-	กร	- หัตถ์
กู	-	ข้า	- ฉัน - ผม

นวลนาง - นารี - มารศรี - กัลยา - ยาวมาลย์
 แว่วว็บ - แว่วไว - พรายแพรว

6. ฝึกอ่าน

ทัพพี	มณี	ชีวี	มีกลีบ
รีบเหาะ	เพาะถั่ว	กล้วยักษ์	ฝักมีด
คิดลัด	ผัดหน้า	ฟ้าผ่า	นางฟ้า
นารี	พัลวัล	กัลยา	มารศรี
ทัพพีตักข้าว		สีขาวแว่วว็บ	
ผลลัพท์ถูกต้อง		สอดคล้องกันดี	
มีใจโหดเหี้ยม		เตรียมบิณฑบาต	
ฟ้าแลบบาดตา		ฟ้าผ่าหน้ากล้วย	

ฉันกลัวเสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบมาก

อย่าเยาะเย้ยเมื่อเพื่อนทำผิดพลาด

น้องชายของฉันจะบวชเณร

คำว่า นวลนาง ยาวมาลย์ กัลยา นารี และ มารศรี หมายถึงผู้หญิง

ลมพัดใบไม้กวัดแกว่งไปมา

โลกเราหมุนอยู่ในจักรราศี

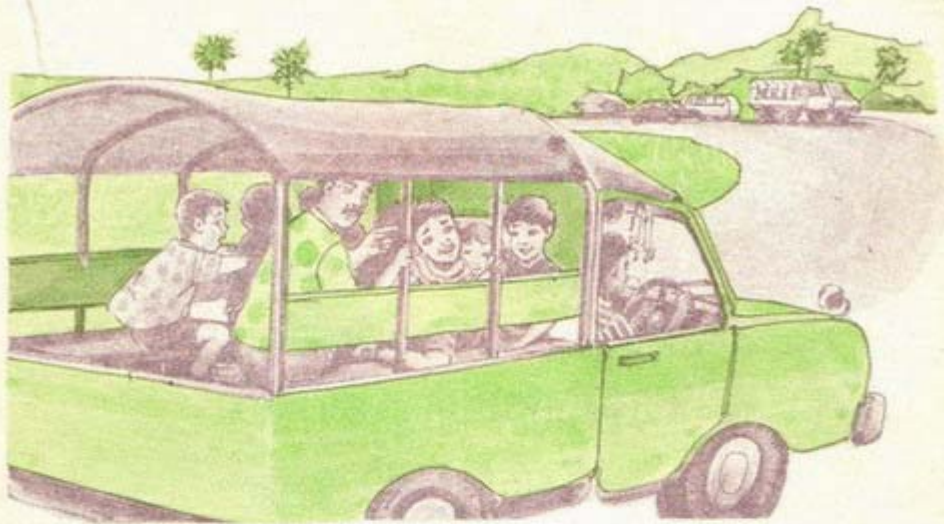
เขาเป็นคน อากัปกัฏ ที่ไม่มีใครช่วยเหลือสนับสนุน

โจรฆ่าคนอย่าง โหดเหี้ยม

บทที่ 17

เที่ยวชายทะเล

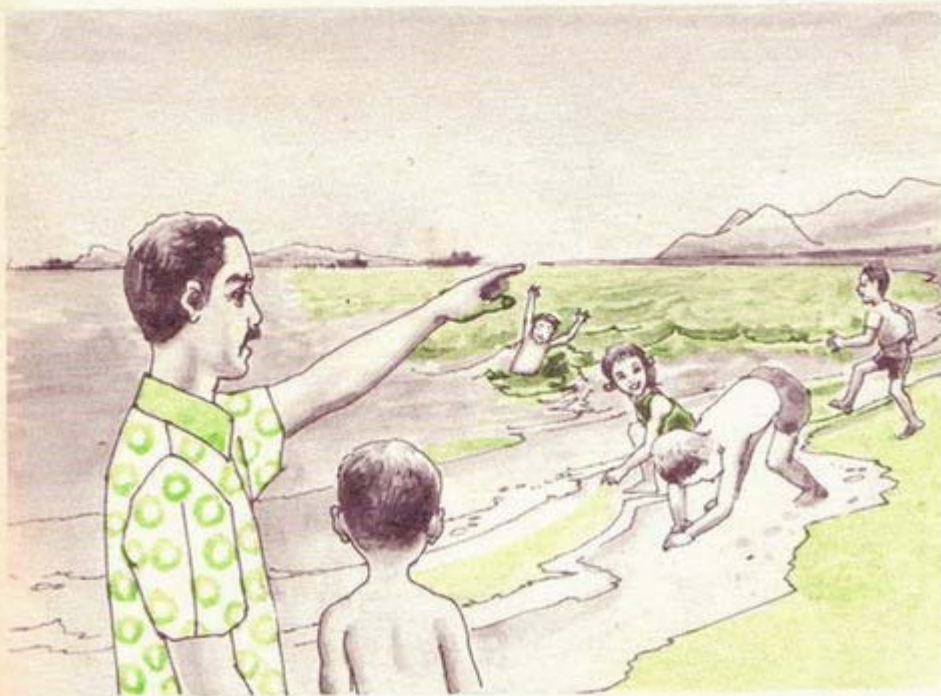
ผลิตผลจากไร่กำไรมาก
ลุงจึงอยากให้บำเหน็จกันถ้วนหน้า
จึงจัดสรรแบ่งกำไรในอัตรา
ต่างยินดีปรีดากันทุกคน
เงินยังเหลือลุงว่าพาหลานเที่ยว
ดูทะเลน้ำเขียวเล่นสักหน
คมนาคมดีมีรถยนต์
ทุกแห่งหนไปได้สบายกระไร
วีระว่าอยากพาเพื่อนไปด้วย
ลุงก็ช่วยรับรองดูแลให้
เพชร มานะ มานี และชูใจ
ปิติก็ได้ไปเที่ยวด้วยกัน
ป่าหาของฝากน้องให้พร้อมสรรพ
รถมารับเช้าวันเสาร์ไม่แปรผัน
ออกเล่นฉิวลิวสู่ที่หมายพลัน

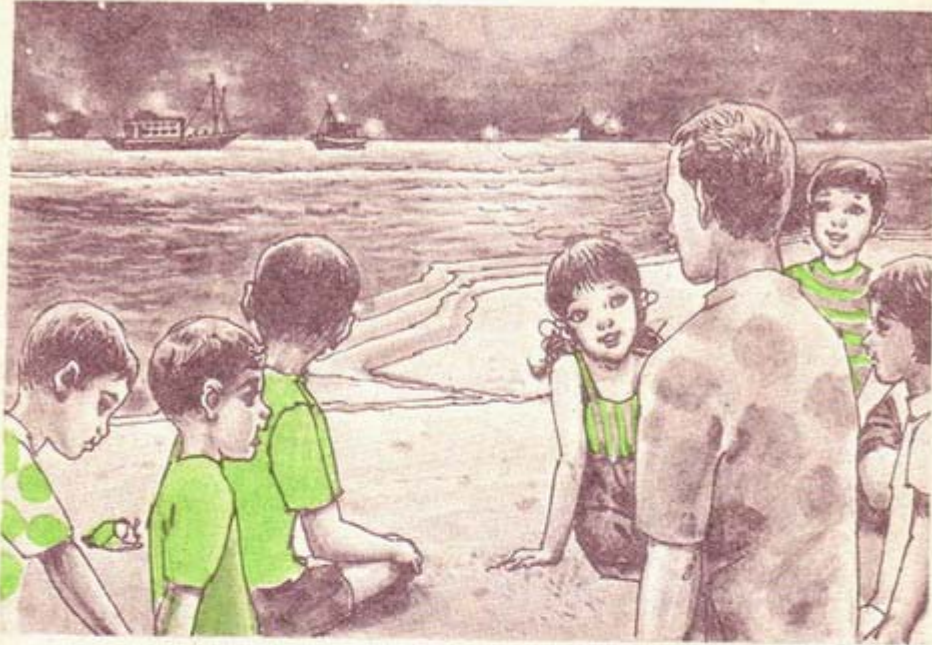

ต่างสุขสันต์ลุล่วงลานสำราญใจ
ลุงชี้ให้หลานดูแนวภูเขา
กันเขตเรากับพม่าเป็นทิวใหญ่
ยาวเป็นพืดสูงเด่นแลเห็นไกล
เกือบสุดใต้ของประเทศเขตพรมแดน
ถึงประจวบคีรีขันธ์ตะวันบ่าย
พบน้องชายป่าสะใภ้ใจดีแสน
ให้พักบ้านหลังใหญ่ไม่ขาดแคลน
อยู่สบายเหมือนแม่บ้านอยู่บ้านตน
เป็นหมู่บ้านเรียงรายริมชายหาด
ดูสะอาดเรียบร้อยทุกแห่งหน

เขาเลี้ยงชีพด้วยประมงกันทุกคน
 ไม่มีใครขัดสนเพราะหมั่นเพียร
 เด็กตื่นตื่นเห็นทะเลช่างกว้างใหญ่
 อ่าวโค้งไกลเห็นเรือเกลื่อนเหมือนภาพเขียน
 นกนางนวลโผผินบินวนเวียน
 บ้างหันเหียนเป็นหมู่อยู่แสนไกล
 ลุงพาหลานเดินเลียบเลาะริมหาด
 คลื่นซัดสาดกระเซ็นฟองละอองใส
 เก็บเปลือกหอยสีสวยฝากใครใคร
 บ้างวิ่งไล่ปูมลัมทับกัน
 เด็ก เด็ก ว่าน้ำทะเลรสเค็มเหลือ
 ยิ่งกับเกลือเจือปนในน้ำนั้น
 ลุงจึงเล่านิทานดึกดำบรรพ์
 เทวดาสापสรรเค็มระคน
 มีภูเขาหลายลูกคนถูกสาป
 เพราะใจบาปหยาบคายร้ายสับสน
 แบ่งดินแดนเป็นทวีปทั่วสากล
 ทั้งผู้คนผิวพรรณต่างกันไป
 แล้วลุงพาหลานลงอาบน้ำเล่น

ที่ว่ายน้ำไม่เป็นเล่นใกล้ใกล้
บ้างดำผุดดำว่ายสบายใจ
เป็นครูใหญ่จึงกลับบ้านกินข้าวปลา
ได้ลิ้มลองของทะเล กุ้ง ปู หอย
แสนอร่อยรสเลิศเป็นหนักหนา
กินเสร็จช่วยเก็บกวาดสะอาดตา
แล้วลงนั่งสนทนาที่หาดทราย
แสงจันทร์ส่องส่องพื้นทะเลกว้าง
ดูเวียงว่างห่างไกลจนใจหาย

เรือหาปลาแลลียบอยู่เรียงราย
 มองคล้ายดวงประทีปประดับทะเล
 ลุงเล่าว่าเรือหาปลาเวลากลับ
 มากมายเหมือนกองทัพไช้แสรังเส
 ปลาติดโป๊ะ แห อวน เอามาเท
 เป็นสินค้าส่งเร่ขายทั่วไทย
 วันรุ่งขึ้นถึงเวลาจะลาจาก
 เจ้าของบ้านมีของฝากถุงใหญ่ใหญ่
 ทั้งปลาหมึก กุ้งแห้ง แบ่งให้ไป
 ลุงขบใจชวนหลานกล่าวคำลา

แล้วขึ้นรถกลับถึงบ้านเวลาบ่าย
ลุงส่งหลานทุกรายแสนหรรษา
ทั้ง พ่อ แม่ ย่า ยาย ต่างปรีดา
ได้กุ้งปลาเป็นของฝากมากทุกคน
เด็ก เด็ก ต่างเล่าเรื่องไปเที่ยวเตร่
ชายทะเลแสนสุขทุกแห่งหน
ต่างขอบคุณน้ำใจลุงเหลือล้น
ขอให้ผลผลิตดีทุกปีเอย

แบบฝึก

1. ฝึกอ่านคำที่สะกดด้วย พ ฟ (ตัวสะกดในแม่กบไม่ตรงแม่)

ชีพ ทัพ สรรพ ทรัพย์ ภาพ บาบ
 สาป ประทีป รูป สรูป ทวีป รูป

2. ฝึกอ่านคำที่มีตัว ร ्हัน

หรรษา จัดสรร สรรพ
 ดึกดำบรรพ์ ผิวพรรณ สาปสรร

3. ฝึกอ่านคำที่ใช้ไม้ตรี (̣)

ไประ ใ้ระ ปิบ จัระ ตุ้กตา
 กระจ่าก กระจั้ก ร้องเจ็ยัก น้ำมันก้าด

4. ฝึกอ่าน

ผิวพรรณ	จัดสรร	แปรผัน
ขาดแคลน	ดินแดน	แสร้างเส
สุขสันต์	สอดคล้อง	แปลบปลาบ
พราวแพรว	โหดเหี้ยม	ขัดสน
แววไว	ไล่เลีย	อึมเอิบ
เติบโต	ยืดยัน	ชัดเจน
นัดหมาย	เพิ่มพูน	เพลิดเพลิน

เชื้อถือ	ยึดมั่น	สอบถาม
บาดแผล	ยากเข็ญ	เปลี่ยนแปลง
เกียจคร้าน	ฝึกฝน	ชื่นชม
เกี่ยวข้อง	แม่นยำ	กวัดขັນ
ร่าเริง	พักแรม	กว้างขวาง
ฟุ่มเฟือย	ไต่ถาม	ไกล่เกลี่ย

น้ำกระเซ็น	เป็นละออง
เจ้าของบ้าน	ผ่านพรมแดน
ขาดแคลนเงิน	เดินเที่ยวเตร่

ชาวประมงน้ำเค็มใช้อวนจับปลาในโป๊ะ
 ลมพัดน้ำทะเลเป็นคลื่นใหญ่ซัดชายฝั่งดังน้ำกัลว
 ลูกเรือได้รับเหรียญกล้าหาญเป็นบำเหน็จความชอบ
 ทะเลกว้างใหญ่ดูเว้งกว้างน้ำกัลว
 มนุษย์สมัยดึกดำบรรพ์ใช้หินทำอาวุธ

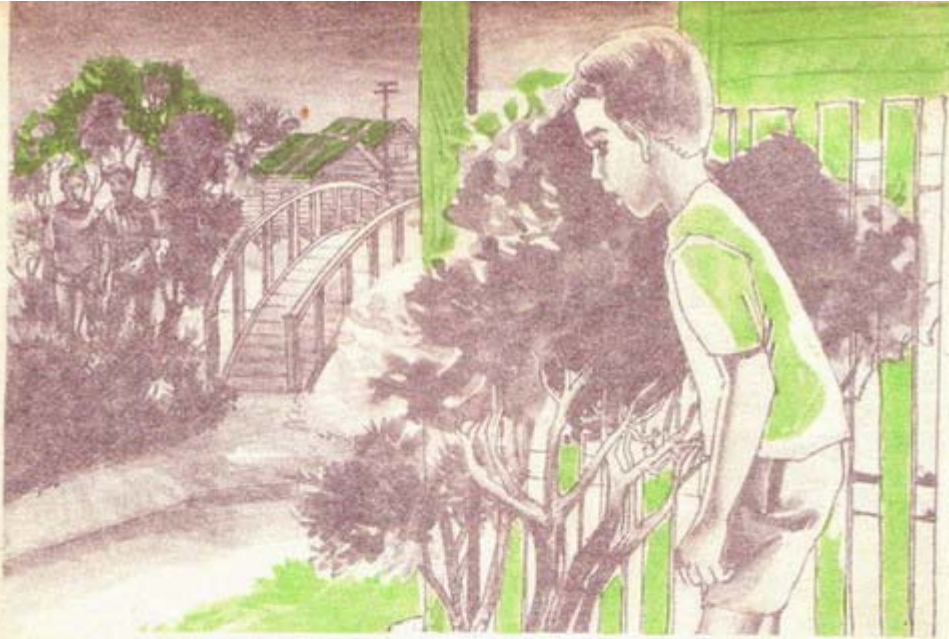
บทที่ 18

ผู้กล้าหาญ

เจ้าของร้านอาหารพอใจการทำงานของเพชร จึงมาตามให้ไปทำงานอีก และจะเพิ่มค่าจ้างให้เป็นครั้งละสิบบาท ลุงรู้จักมักคุ้นกับเจ้าของร้านดี และเห็นว่าเพชรอ่านหนังสือได้บ้างแล้ว สมควรจะไปทำงานหาเงินช่วยพ่อแม่บ้าง จึงอนุญาตให้ไปทำงานเฉพาะคืนวันจันทร์ วันพุธและวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 18.00 น. ถึง 21.00 น.

เพชรดีใจที่จะได้ไปหาเงินช่วยพ่อแม่อีกแรงหนึ่ง และเห็นว่าเวลาสามทุ่มยังไม่ตีกัก คงจะมีคนเดินผ่านไปมา พ่อจะเป็นเพื่อนร่วมเดินทางกลับบ้านได้ เพชรคิดว่าคงจะช่วยพ่อแม่หาเงินได้เฉลี่ยสัปดาห์ละสามสิบบาท ถ้าเขาเรียนหนังสือได้มากแล้ว จะขออนุญาตลงไปทั้งห้าคืน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ และจะเรียนหนังสือเฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์ก็พอ

คืนหนึ่ง มีแขกมาอุดหนุนที่ร้านมากกว่าปกติ เจ้าของร้านจึงขอให้เพชรทำงานต่ออีกสักหนึ่งชั่วโมง จะให้ค่าแรง

เพิ่มอีกห้าบาท เพชรดีใจมากที่จะได้เงินถึงสิบห้าบาท เขาทำงานต่อจนเวลาประมาณ 22 น.เศษ จึงกลับบ้าน พอเดินผ่านตลาด เห็นบ้านเรือนส่วนใหญ่ปิดไฟนอนกันเงียบเพชรจึงเดินตัดไปทางด้านหลังที่ทำการไปรษณีย์ พอจะข้ามสะพาน เขามองเห็นชายสองคนยืนชும்อยู่ใต้ชุ้มไม้ริมถนน ไฟฟ้าตามถนนมีแสงสลัว ๆ ทำให้มองเห็นหน้าชายสองคนนั้นไม่ถนัด เพชรใจหายคิดว่าขโมยมาดักปล้นเงิน จึงแอบดูอยู่ที่พุ่มไม้ข้างรั้ว ชายสองคนยืนชุบชิบกันอยู่อย่างมีพิรุณเพชรบึกใจว่าทั้งสองคนต้องเป็นคนร้ายแน่ เขายืนนิ่งไม่กล้ากระดุกกระดิก เพชรรีบกัลดกระดุมกระเป๋าสื่อที่ใส่เงินและกุมไว้แน่น ใจนึกภาวนาขอให้มีตำรวจหรือผู้คนเดินผ่านมา แต่ไม่มีใครเดินผ่านมาสักคนเดียว ทันใดนั้นเสียงระฆังที่

สถานีตำรวจบอกเวลา 23.00 น. ชายสองคนลอดรื้อเข้าไปในที่ทำการไปรษณีย์ คนหนึ่งหิ้วปืนเข้าไปด้วย เพชรมองเห็นคล้าย ๆ ป๊อบน้ำมันก๊าด สักครูหนึ่งเขาได้ยินเสียงคนร้องอย่างเจ็บปวด เพชรไม่รอช้า รีบวิ่งไปที่สถานีตำรวจโดยเร็วแล้วเล่าเหตุการณ์ที่เขาได้พบให้ตำรวจฟัง ตำรวจสามนายจึงรีบรุดไปยังที่เกิดเหตุพร้อมกับเพชร

ตำรวจและเพชรเสียเวลาหลายนาทีกว่าจะไปถึงที่ทำการไปรษณีย์ เขาเข้าไปอย่างเงียบ ๆ พบคนงานที่เฝ้ายามถูกทำร้ายและถูกมัด มีสภาพน่าเวทนามาก และเห็นชายสองคนกำลังช่วยกันเทน้ำมันก๊าดตามพื้นกระดาน ตำรวจ

ทั้งสามนาย เข้าจับกุมได้ทันที ชายสองคนไม่มีโอกาสใช้อาวุธต่อสู้หรือขัดขืน เพราะประมาทและชะล่าใจว่าไม่มีใครเห็น

เพชรช่วยตำรวจแก้มัดคนงานซึ่งบาดเจ็บมากจนสลบ และนอนนิ่งราวกับศพ ตำรวจนายหนึ่งรีบนำคนเจ็บไปส่งโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชอย่างรีบด่วน ส่วนตำรวจอีกสองนายนำคนร้ายไปสอบสวนที่สถานีตำรวจ เขาให้เพชรไปด้วยเพื่อบันทึกคำให้การ และจดชื่อตำบลที่อยู่ไว้

คนร้ายทั้งสองคนตกเป็นผู้ต้องหาในข้อหาวางเพลิงสถานที่ราชการ ถือว่ามีความผิดขั้นร้ายแรง ทั้งสองคนพยายามแก้ตัว แต่ไม่รอดพ้นข้อหาเพราะมีพยานหลักฐานชัดเจน ตำรวจสงสัยว่าเขาอาจจะมีแผนการทำลายความมั่นคงของชาติในโอกาสต่อไปก็ได้ ก่อนที่คนร้ายทั้งสองจะเข้าห้องขัง เขามองเพชรอย่างพยายาม และสาปแช่งเพชรต่าง ๆ นานาตามนิสัยพาล แต่เพชรไม่รู้สึกรังเกียจ เขากลับภูมิใจที่มีโอกาสขัดขวางการกระทำของคนร้ายใจบาป ตำรวจยกย่องชมเชยเขามาก เพราะการกระทำของเขาเป็นการช่วยป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บ้านเมือง แล้วตำรวจนายหนึ่งก็พาเขาไปส่งถึงบ้าน

พ่อแม่ของเพชรพร้อมด้วยลุงและวีระ ยังนั่งคอยเพชร
อยู่อย่างเป็นห่วง ต่างภาวนาให้เพชรกลับถึงบ้านอย่างปลอดภัย พ่อตำรวจและเพชรไปถึง ทุกคนตกใจคิดว่า มีเรื่องร้าย
เกิดขึ้นแก่เพชร ตำรวจเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟังและ
ชมเชยเพชรว่าเป็นคนกล้าหาญทำประโยชน์ให้แก่ทางราชการ
โดยเป็นหูเป็นตาให้เจ้าหน้าที่ ทุกคนดีใจและภูมิใจในตัวเพชร
มาก

รุ่งขึ้นนายอำเภอ และสารวัตรใหญ่หัวหน้าสถานีตำรวจ
พร้อมกับนักข่าวหนังสือพิมพ์มาหาเพชร เพื่อมอบเงินรางวัล
จำนวนสองพันบาทพร้อมทั้งให้โอวาทว่า ให้รักษาความดี

ไว้ตลอดไป และทางอำเภอจะรายงานให้ทางราชการประกาศ
คุณงามความดีของเพชรต่อไปด้วย นักข่าวหนังสือพิมพ์ถือ
กล้องเข้ามาถ่ายภาพเพชรและครอบครัวของเขา เพื่อลงข่าว
ในหนังสือพิมพ์ให้รู้ทั่วกัน

นายอำเภอทราบว่าคุณเป็นผู้อุปการะครอบครัวของเพชร
ก็บอกให้พ่อแม่ตั้งใจทำงานอยู่กับลุงและเลี้ยงลูกทุกคนให้
เป็นคนดีอย่างเพชร เมื่อทราบว่าเพชรและน้อง ๆ ไม่ได้เรียน
หนังสือ จึงแนะนำให้ไปเข้าโรงเรียนโดยเร็ว เพชรและ
น้อง ๆ จะได้เรียนหนังสือมีวิชาความรู้ เพื่อไปประกอบ
อาชีพต่อไปในอนาคต หากขาดเหลือสิ่งใดก็จะหาทางช่วยเหลือ
ทั้งสองฝั่งเมื่อก้มลงกราบ ดีใจจนน้ำตาไหล ทุกคนพลอย
ดีใจและปลื้มใจไปกับเพชรด้วย

แบบฝึก

1. ฝึกอ่านคำที่ใช้ "

ปีบ เจียก โปะะ โต๊ะ น้ำมันก๊าด

2. ฝึกอ่านคำที่มีตัว ท ธ พ ป สะกด

ประมาท เวทนา พยาบาท

แพทย์	อาวุธ	พิรุณ
สภาพ	ทัพ	สรรพ
ภาพ	รูป	รูป
ทวีป	ประทีป	สัปดาห์

3. ฝึกอ่านคำที่ใช้อักษรย่อ

น.	อ่านว่า	นาฬิกา
ด.ช.	"	เด็กชาย
ด.ญ.	"	เด็กหญิง
ร.ร.	"	โรงเรียน
พ.ศ.	"	พุทธศักราช
ม.	"	เมตร
กม.	"	กิโลเมตร
กก.	"	กิโลกรัม

4. ฝึกอ่าน

มีพิรุณ	หยุดแก้ตัว	แสงสลัว
กลัวคนร้าย	หลายนาฬิกา	มีกระดุม
ซุ่มประตู	ซุ่มดูเขา	เข้าขัดขวาง
วางแผนการ	อ่านบันทึก	นึกชมเชย

ไม่เคยประมาท	ใช้น้ำมันก๊าด	บังอาจวางเพลิง
เป็นหูเป็นตา	ไปมาหาสู่	รู้จักมักคุ้น
คุณงามความดี	มั่งมีศรีสุข	กระดุกกระดิก

แม่ให้ฉันเฝ้าบ้านเป็นหูเป็นตาแทนแม่
 พ่อรู้จักมักคุ้นกับคนในหมู่บ้านดี
 ผู้ที่มีคุณงามความดีสมควรที่จะได้รับการชมเชย
 พระจันทร์ส่องแสงสลัว ๆ เพราะเมฆบัง
สารวัตรใหญ่เป็นหัวหน้าสถานีตำรวจประจำอำเภอ
 เราไม่ทำร้ายตอบใครเพราะเราไม่พยาบาท

เก็บหอมรอมริบ

ชื่อเสียงของเพชร เรื่องช่วยทางราชการจับผู้ร้ายได้ เลื่องลือไปไกล ใครรู้เรื่องก็ชื่นชมยินดีและอยากรู้จักเพชร จึง มาที่ร้านขายอาหารทุกวันจันทร์ วันพุธและวันศุกร์ ทำให้อาหาร ขายดียิ่งขึ้น เจ้าของร้านจึงเพิ่มค่าแรงให้เพชรอีกเป็นครั้ง ละยี่สิบบาท ถึงแม้ว่าใคร ๆ จะพากันนิยมชมชอบเพชร แต่ เขาก็ไม่ลืมหิว เคยทำงานขยันขันแข็งอย่างไร ก็ทำอยู่อย่าง นั้นตลอดมา

นายอำเภอแจ้งให้ลุงทราบ ว่า ทางโรงเรียนจะรับเพชร เข้าเรียนปีหน้า แต่จะทดสอบพื้นฐานความรู้ของเพชรดูก่อน ว่าควรเรียนอยู่ชั้นใด เพราะได้ทราบว่า เพชรอ่านเขียนและ ทำเลขได้มากแล้ว เพชรดีใจมาก เขาเร่งวันเร่งคืนให้ถึงปี หน้าเร็ว ๆ

มานะ ปิติ มานี และชูใจ ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคน ดีใจมากที่เพชรได้รับเกียรติจากทางราชการเป็นบำเหน็จความ ดีของเขา และยิ่งไปกว่านั้น เพชรจะได้เรียนหนังสือที่โรงเรียน เดียวกับพวกเขาด้วย

ตั้งแต่ปีติรู้ข่าวเกี่ยวกับเพชร ทุกเย็นเลิกเรียนแล้ว เขามักจะไปนั่งใต้ต้นพิกุลข้างจอมปลวกในสวนหลังบ้าน ตาเหม่อลอย ฝ้า่คิดแต่เรื่องของเพชร เขาลำดับเรื่องราวนับตั้งแต่ลุงของวีระรับเพชรเข้ามาเป็นสมาชิกของครอบครัว วีระช่วยสอนหนังสือให้ เพชรชวนขายหางานทำจนกระทั่งได้รับการยกย่องว่า เป็นเยาวชนตัวอย่างที่ช่วยเหลือตำรวจจับผู้ร้ายได้ และในที่สุดเขาก็จะได้เข้าโรงเรียน ใคร ๆ พากันนิยมชมชอบเพชร แม้แต่ผู้ใหญ่ก็ชอบอ้างเพชรเป็นตัวอย่างของเยาวชนที่ดี

เรื่องของเพชรมีอิทธิพลเหนือจิตใจของเขามาก ทำให้เขาคิดถึงตัวเองว่า ตัวเองก็โตมากแล้ว แต่ยายมักจะตำหนิ

ดิเตียนเสมอว่า เป็นคนเกียจคร้าน นอนตื่นสาย การงาน
ถ้าไม่เตือนก็ไม่ทำ ชอบแต่สนุกสนานเฮฮาและตลกคะนอง
ไม่เป็นเรื่อง ไม่รู้จักช่วยตัวเอง บางครั้งก็เป็นคนพาล ผิด
กับคนอื่นที่อยู่ในวัยเดียวกัน พ่อแม่เคยเตือนให้เขาประพฤติ
ตนเป็นคนดี และให้ขยันเอาการเอางาน จะได้เป็นศรีแก่
วงศ์วาน

ปิติยงคิดพิจารณา ก็ยังเห็นว่า ตนมีข้อบกพร่องอยู่หลาย
ประการ เรียนหนังสือก็ไม่เก่ง และขี้เกียจทำการบ้าน จึง
มักถูกครูดุและถูกทำโทษเสมอ ยังไม่มีใครชมเชยว่าเขาทำ
อะไรดีเลยสักครั้งเดียว เขาตัดสินใจแน่วแน่ว่า จะปรับปรุง
ตัวเอง ให้เป็นคนดีตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เมื่อคิดได้เช่นนั้น
เขารู้สึกปลอดโปร่งใจจึงกลับบ้าน เมื่อมาถึงบ้าน เห็นยาย
กำลังกวาดหยากไย่ตามเพดานและข้างฝา ปิติรีบช่วยกวาด
พื้นอย่างขะมักเขม้น จนยายรู้สึกประหลาดใจ

ตอนสายวันเสาร์ ขณะที่ปิติกำลังล้างคอกหมูอย่าง
ขมิขม้นเพื่อชำระสิ่งโสโครกออกให้สะอาด เขาได้ยินเสียง
กระดิ่งรถจักรยานดังกริ่ง ๆ จึงเงยหน้าดูที่ประตูรั้วหน้า
บ้าน เขาแทบจะไม่เชื่อสายตาตัวเอง ที่เห็นวีระจูงจักรยาน
สีแดงใหม่เอี่ยม มีป้ายทะเบียนรถเรียบร้อย เพชรเดินตาม,
มาด้วย จึงรีบวิ่งไปดู

“โอ้โฮ ! วีระไปได้รถจักรยานมาจากไหน สวยจัง”
 ปิติร้องถาม วีระหัวเราะชอบใจ

“ฉันเก็บเงินค่าขนมและเงินที่ลุงให้ รวบรวมไว้ซื้อรถ
 ได้” วีระตอบ ปิติเข้าไปลูบคลำรถจักรยานและดีดกระดิ่ง
 เล่นอย่างพอใจ

“ฉันได้ยินเธอพูดตั้งแต่ปีกลายว่า อยากได้จักรยานสัก
 คัน เธอก็ทำสำเร็จตามที่ได้มุ่งหวังไว้ เธอเป็นคนมีความ
 พยายามและตั้งใจจริง ฉันจะเอาอย่างเธอ” ปิติพูด

พอตียายถือกระดิ่งใส่พริกเดินลงบันไดมา วีระกับเพชร
 ก็ทำความเคารพ พอยายรู้เรื่องว่าวีระเก็บหอมรอมริบ จน
 มีเงินซื้อรถจักรยานได้ ก็ชมเชย และบอกให้ปิติเอาอย่าง

“ผมคิดอยู่แล้วว่า จะเลี้ยงปลานิลขาย เอากำไรไปฝากธนาคาร เพื่อให้ได้ดอกเบี้ย พอมีเงินมาก ๆ ผมจะซื้อลูกม้าสักตัวหนึ่ง เลี้ยงให้มันโต จะได้ขี่ไปช่วยพ่อทำนาแทนเจ้าแก่” ปิติพูด ทุกคนพากันหัวเราะ

ยายหันไปชมเพชรว่ากล้าหาญและฉลาดเหมือนพลายชุมพล พวกเด็ก ๆ สงสัยว่าพลายชุมพลเป็นใคร ยายบอกว่าให้ยายเลือกพริกเน่า ๆ ทิ้งและตากให้เสร็จเสียก่อน แล้วจะมาเล่าให้ฟัง วีระจึงบอกว่า เขาจะขี่จักรยานไปตามมานะมาฟังด้วย ปิติกำชับว่าขี่ไปได้ ๆ เพราะทางขรุขระต้องระวังตะปูกจะตำยาริ้ว ส่วนปิติกับเพชรรีบขี่มีขนอาสาช่วยยายเลือกพริกเน่าออกจากกระด้ง ยายสอนให้หยิบที่ขั้วพริก ไม่ให้เด็ดขั้วออก และอย่าเอามือที่จับพริกไปขยี้ตา เพราะจะทำให้แสบตา ถ้าทำเสร็จแล้วให้ล้างมือฟอกสบู่ให้สะอาดด้วย

ระหว่างที่นั่งเลือกพริก ยายพูดว่า “ยายได้ข่าวว่า คนงานที่เฝ้าเวรยามในคืนที่คนร้ายจะเผาที่ทำการไปรษณีย์ ออกมาจากโรงพยาบาล และกลายเป็นคนพิการไปเสียแล้ว”

“ที่แรกผมตกตะลึงคิดว่า เขาตายแล้วเสียอีก เพราะเห็นเลือดอาบไปทั้งตัว ดูน่าหวาดเสียว ตำรวจบอกว่า

อาการสาหัสมาก เพราะคนร้ายตั้งใจจะสังหารให้ตาย และ
หมอก็ไม่รับรองว่าจะมีชีวิตรอดหรือไม่” เพชรพูด

“ตอนนั้นเธอไม่กลัวคนร้ายหรือเพชร” ปิติถาม

“กลัวเหมือนกัน แต่วีระเคยบอกฉันว่า คุณพระคุ้ม
ครองคนทำความดีเสมอ และจะบันดาลให้ทำความดีสำเร็จ
ฉันจึงไม่กลัว” เพชรตอบ

แบบฝึก

1. ฝึกผันอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ

อักษรกลาง คือ ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ

ผสมกับสระเสียงยาวในแม่ ก.กา และคำที่สะกดในแม่กง กน กม

เกย เกอว จะผันได้ด้วย ' ๖ ๗ ๘

ฝึกผัน ตัว ฐ เอี่ยม เดียว แก้ว

อ่าน โปร่ง แจ้ง กล้อง ดาย

อักษรสูง คือ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

ผสมกับสระเสียงยาวในแม่ ก.กา และคำที่สะกดในแม่ กง กน กม

เกย เกอว จะผันได้ด้วย ' ๖

ฝึกผัน สาย ชัน ชั่ว เจลี่ย-เหมื่อ ขาว
 ห้อง เสื่อ แผน เกื่อน ฝ้า หาม
 อักษรคำ คือ ค ค ฅ ง ช ช ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท ฐ น
 พ ฟ ภ ม ย ร ล ว พ ฮ ผสมกับสระเสียง
 ยาวในแม่ ก.กา และคำที่สะกดในแม่ กง กน กม เกย
 เกอว จะผันได้ด้วย ' ๖

ฝึกผัน เน่า วาน ช้ำ รอย พร่อง
 ชุ่ม มั่น ลีว ลิม คลื่น

2. ฝึกอ่านคำที่ใช้ ล ร สะกด อ่านเหมือน น สะกด

ปลานิล	อิทธิพล	บันดาล
รัชกาล	พยาบาล	กัลยา
พิการ	มโหฬาร	ลำธาร
อาการ	ประยูร	เวร
บริการ	สมควร	อาหาร
ผล	กร	จราจร

3. ฝึกอ่านคำ

ธนบัตร	คมนาคม	บิณฑบาต
ธรรมชาติ	อัยาศัย	ผลิตผล
ปรากฏการณ์	เขาวมาลย์	อนุโมทนา

4. ฝึกอ่าน

ตำหนิ	ติเตียน	เปลี่ยนวัย
ใช้สายตา	นำทดสอบ	ชอบชวนขาย
ขายกระดิ่ง	ทิ้งกระดิ่ง	ลงนั่งเหม่อ
เจอต้นหว้า	เงยหน้าดู	ตะปุดำ
คล้ำดูแผล	แลตะลึง	จึงลืมตัว
กลัวบกพร่อง	ต้องสำเร็จ	เซ็ดเพดาน
พื้นฐานที่ดี	มีแต่หยากไย่	ไม่ใช่อิทธิพล

ทุกคนขมีขมัน	ช่วยกันขันแข็ง
ที่แจ้งปลอดโปร่ง	จงเอางานเอาการ
คิดอ่านเก็บหอมรอมริบ	รีบเร่งวันเร่งคืน
คนอื่นนิยมชมชอบ	ถึงแม้ว่าจะตอบไม่ได้

รัฐบาลมุ่งหวังจะให้เยาวชนรู้จักหน้าที่ของตน
 ฉันทกับเพื่อน ๆ ชอบไปเล่นดีดลูกหินข้างจอมปลวก
 คนที่อยู่ในวงศํวามเดียวกันเป็นญาติพี่น้องกัน
 ลุงของวีระเป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร

พलयชุมพลปราบจระเข้

ปิติ เพชร และยายเลือกพริกออกตากเสร็จ พอดีวีระมานะ มานี ชูใจ ดวงแก้วและสมคิดก็มาถึง ทุกคนทำความเคารพยาย มานีบอกอย่างดีใจว่า นกแก้วกลับมาแล้ว มันพาคุ่มของมันมาด้วย ทุกคนต่างดีใจกับมานี

“มากันเยอะแยะดีจริง เตี้ยวกกลางวันยายจะผัดหมี่ให้กิน” ยายพูดแล้วก็พาเด็ก ๆ ไปนั่งไต้ต้นมะเฟืองที่กำลังออกดอกสะพรั่ง แผ่กิ่งก้านสาขาออกไปให้เงาร่มรื่นเย็นสบาย และเป็นจุดศูนย์กลาง สามารถมองเห็นบริเวณบ้านได้ทั่ว

สมคิดพูดว่า “ฉันเดินออกมาเจอวีระ เลยโชคดีจะได้ฟังยายเล่าเรื่องพलयชุมพล และจะได้กินหมี่ผัดอร่อยของยายด้วย”

“พวกเรอนั่งซ้อนท้ายจักรยานของวีระมาทั้งหมดนี่หรือ” ปิติสงสัย

“นั่งซ้อนท้ายกันไม่ได้ ผิดกฎจราจร เตี้ยวตำรวจับพวกเราพากันเดินมา” วีระตอบ

“อย่ามัวพูดกันอยู่เลย ฉันอยากฟังเรื่องพलयชุมพล”
มานี้พูด แล้วเข้าไปประจบยายให้รีบเล่าเรื่องพलयชุมพล
ให้ฟัง ยายจึงเล่าว่า พलयชุมพลเป็นบุตรขุนแผน กับ
นางแก้วกิริยา ขุนแผนเป็นทหารของพระเจ้าแผ่นดิน สมัย
กรุงศรีอยุธยา ขณะที่ขุนแผนกำลังจะยกทัพไปรบข้าศึกนั้น
นางแก้วกิริยาก็คลอดพलयชุมพลพอดี มีคำกลอนกล่าวไว้ว่า

ประจวบฤกษ์ดีก็กรีธาทัพ ต้องดำรับว่าประเสริฐเลิศหลาย
ทองประศรีอุ้มแอบไว้แนบกาย ให้ชื่อพलयชุมพลรณรงค์

นางทองประศรีผู้เป็นย่าขอพलयชุมพลมาเลี้ยงไว้ และ
อยู่กับพี่ชายของพलयชุมพล ชื่อพระไวย พระไวยมีภรรยา

สองคนคือนางศรีมาลาและนางสร้อยฟ้า ทั้งสองทะเลาะวิวาทกันเสมอเพราะอิจฉาริษยากัน นางสร้อยฟ้าให้เถรขวาดทำเวทมนตร์คาถาให้สามีรักตนแต่ผู้เดียว พระไวยและนางทองประศรีหลงใหลนางสร้อยฟ้ามาก พลายชุมพลสงสารนางศรีมาลา จะวิงวอนพี่ชายและย่าอย่างไรก็ไม่สำเร็จ เพราะอำนาจเวทมนตร์คาถาทำให้พี่ชายและย่าเข้าใจผิด พลายชุมพลเห็นว่าตนยังเล็กอยู่ อายุเพียงเจ็ดปี ไม่สามารถช่วยอะไรได้ พลายชุมพลจึงลอบหนีไปบอกขุนแผนที่กาญจนบุรี ให้มาช่วย คำกลอนตอนนี้กล่าวว่า

กระหมวดจุกผูกผ้าประเจียดรัด คาดเข็มขัดผูกเครื่องคูเข้มแข็ง
ถือกริชน้อยค้อย่องไม่เหยียบแรง แอบแฝงย่องออกมานอกชาน

แม้ว่าพलयชุมพลยังเล็ก ก็กล้าหาญและอดทน เขาเดินทางไปคนเดียวในป่าดงดิบ เป็นระยะทางไกล และนำกล้วยมากจึงถึงบ้านบิดาและมารดา มีกุมารทองไปเป็นเพื่อน

เมื่อบอกบิดามารดาให้หาทางช่วยนางศรีมาลาแล้ว พलयชุมพลก็เดินทางไปหาตาและยายที่สุโขทัย ตาและยายปรึกษาหารือกันแล้วจึงให้พलयชุมพลเรียนหนังสือและเรียนเวทมนตร์คาถาต่าง ๆ จนเก่งกล้าสามารถ พलयชุมพลจึงกลับไปช่วยบิดาทำลายเวทมนตร์ และพิสูจน์ว่านางสร้อยฟ้าเป็นฝ่ายผิด เถรวาดโกรธแค้นและพยายามทพलयชุมพลมาก จึงแปลงตัวเป็นจระเข้ มาอาละวาดกัดผู้คนแล้วลอยตามน้ำมาเพื่อแก้แค้น เมื่อพบพलयชุมพลก็จะสังหารเสีย พระเจ้าแผ่นดินจึงตรัสสั่งให้พलयชุมพลไปดูเหตุการณ์ คำกลอนมีว่า

ชุมพลรับโองการคลานถอยหลัง	รีบออกจากวังหาข้าไม้
มาถึงตำหนักแพแลลงไป	เห็นจระเข้โตใหญ่มีมา
ฟูฟ่องล่องลอยอยู่หลังน้ำ	ทำที่อาการเห็นหาญกล้า
เจ้าพलयเพ่งพินิจพิจารณา	เห็นผิดเพศกุ่มภาตามธรรมเนียม
เหมือนชาติไต่กับงูตุตันเห็น	เป็นจระเข้วิชากรจึงหาญเทียม
เข้าใจว่าใครไม่รู้เทียม	ที่เลียมมาจะเล่นอยุธยา

พลายชุมพลกลับไปทูลให้พระเจ้าแผ่นดินทรงทราบ
ว่า คนมีเวทมนตร์แปลงเป็นจระเข้มาลองดี เขาขออาสา
จับตัวมาถวาย พระเจ้าแผ่นดินทรงอนุญาต พลายชุมพล
จึงลงไปปราบจระเข้ คำกลอนกล่าวว่

ครานั้นชุมพลคนกล้า
ศุดเหนือน้ำมันจะทำอันตราย
จึงเสกด้ายสายสิญจน์เข้าสามเส้น
มีดหมอเหน็บมันกับกายา

เห็นกุมภาคุดขึ้นตั้งใจหมาย
อ้ายแสนร้ายนี้มันรู้ว่ากุมมา
ชะมักเขม้นพันมือไว้คอยท่า
ถือชนักตั้งท่าจะชิงชัย

ในที่สุดพलयชุมพลก็ปราบจระเข้แปลง และจับมาถวายพระเจ้าแผ่นดินได้ เขาพิสูจนให้เห็นว่า เถรวาดแปลงตัวมา พलयชุมพลได้รับบำเหน็จรางวัลเป็นอันมาก และมีชื่อเสียงโด่งดังเลื่องลือไปทั่ว พวกศัตรูได้ยินชื่อก็ขยาดเกรงกลัว

“ยายว่าเพชรกล้าหาญและฉลาดเหมือนพलयชุมพล รู้ว่าสิ่งใดเกินความสามารถของตัวเอง ก็รู้จักบอกให้ผู้ใหญ่ช่วย และรู้จักพิจารณาว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดควรทำ” ยายพูด “ตอนนี้คุณครูก็ชมปิติบ่อย ๆ ว่าเป็นคนกล้าหาญและฉลาด รู้จักคิด” มานีบอก ชูใจพูดเสริมว่า “ปิติเรียนหนังสือดีขึ้น ด้วยค่ะ เขาได้คะแนนดีขึ้นกว่าเดิมตั้งเยอะ” ยายหันไปยิ้มกับปิติ แล้วว่า “เขาช่วยยายทำงานโดยไม่ต้องเตือนด้วย ถ้าเขาดีขึ้นเช่นนี้ยายก็ดีใจ ยายภูมิใจในตัวเขาที่รู้จักปรับปรุงตนเอง ช่วยตัวเองและช่วยผู้อื่นได้ ยายคิดว่าปิติคงดีขึ้นเรื่อย ๆ ไซ้ไหมปิติ”

“ครับยาย” ปิติตอบ “ผมจะเป็นคนดี ปีหน้าผมก็จะขึ้นชั้น ป. สี่ แล้ว” ทุกคนพากันยิ้มอย่างมีความสุข

แบบฝึก

1. ฝึกอ่านคำที่มีตัวสะกด แม่กง กน กม กก กค กบ เกย และ เกอว

ลุง รุ่น รุม ลูก รุด ชุบ ลุย
 เรื่อง เลื่อน เหลื่อม เลือก เลือด เกือบ เหนื่อย
 เสียง เปลี่ยน เสียม เรียก เกลียด เปรียบ เปลี่ยว
 โปร่ง โหระ โทม โซด โกรธ โลก ไรย
 เล็ง เป็น เค็ม เล็ก เบ็ด เก็บ เร็ว

2. ฝึกอ่านอักษรนำ

อักษรสูงนำอักษรต่ำ ง น ม ญ ย ร ล ว
 อ่านเสียงเปลี่ยนไปคล้ายตัวนำ และผันเหมือนตัวนำ

ฝึกอ่าน

เหงา ขยาย ส้มคร ถนน ผลิต ฝรั่ง ใหญ่
 จวัดเจเวียน

อักษรกลางนำอักษรต่ำ ง น ม ญ ย ร ล ว
 อ่านเสียงเปลี่ยนไปคล้ายตัวนำ และผันเหมือนตัวนำ

ฝึกอ่าน

อย่า อยู่ อย่าง อยาก อร้อย องุ่น
 ตลาด ตลก จมูก ปรอท

3. ฝึกอ่านคำที่มีตัวการันต์ (ไม่ออกเสียงตัวการันต์)
พิสูจน์ สายสิญจน์ เวทมนตร์ รณรงค์
4. อ่านและจำเป็นคำ (ดูคำอ่านในประมวลคำท้ายหนังสือ)
จรรยา จระเข้ บริเวณ สายสิญจน์
5. การใช้อักษรย่อ คำบางคำเขียนเป็นอักษรย่อได้ แต่เวลาอ่านให้อ่านเต็มคำ

น.	อ่านว่า	นาฬิกา
ป.	"	ประถมศึกษา
ชม.	"	ชั่วโมง
ม.ค.	"	มกราคม
ก.พ.	"	กุมภาพันธ์
มี.ค.	"	มีนาคม
เม.ย.	"	เมษายน
พ.ค.	"	พฤษภาคม
มิ.ย.	"	มิถุนายน
ก.ค.	"	กรกฎาคม
ส.ค.	"	สิงหาคม
ก.ย.	"	กันยายน
ต.ค.	"	ตุลาคม
พ.ย.	"	พฤศจิกายน
ธ.ค.	"	ธันวาคม

6. ฝึกอ่าน

ขอวิงวอน	ตอन्नรณรงค์	จงเข้มแข็ง
แรงริษยา	ทอองคาถา	สาขาใหญ่
ในดงดิบ	หยิบชนัก	ในตำหนัก

พิสูจน์ความจริง	สู้รบชิงชัย
อย่าไปอาละวาด	ถ้าขยาดต้องถอย
นั่งคอยที่ร่มรื่น	คนอื่นจะอิจฉา
ใช้คาถาเวทมนตร์	ต้นไม้ใหญ่ร่มหิมา
จงรักษาธรรมเนียม	เตรียมเสกด้วยสายสิญจน์

การปฏิบัติตามกฎจรรยาทำให้ปลอดภัย

เราพิสูจน์ได้หลายครั้งหลายคราว่าเขาคิดอิจฉาริษยา

คนใจโหดเหี้ยมชอบทะเลาะวิวาทและคอยแก้แค้นอยู่เสมอ

พอได้ฤกษ์ดีขึ้นปีใหม่ขออวยชัยให้สุขและสมหวัง

คำประพันธ์ในหนังสือเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. บทที่ 12 จากคำประพันธ์ ของเก่า
2. บทที่ 16 จากเรื่องรามเกียรติ์ ของรัชกาลที่ 1
3. บทที่ 20 จากเรื่องขุนช้างขุนแผน

ประมวลคำใหม่

บทที่ 11 - 20

กฎเกณฑ์ (กค - เกน)	ข้อกำหนด
กฎจากร (กค - จะ - รา - จอน)	ข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนน
กฎิน (กะ - ถิน)	ผ้าที่ถวายพระ
กตเวที (กะ - ตะ - เว - ทิ)	ตอบแทนบุญคุณของผู้อื่น
กตัญญู (กะ - ทัน - ยู)	รู้สึกในบุญคุณของผู้อื่น
กร (กอน)	มือ
กรรมสิทธิ์ (กำ - มะ - สิค)	เป็นเจ้าของ
กรอบ	ไม่เหนียว เปราะ
กระอ่าง	ชักเจน
กระโจน	กระโคค
กระชั้น	ใกล้เข้ามา
กระเซ็น	น้ำกระเด็นเป็นฝอย ๆ
กระดั่ง	ภาชนะสาน รูปแบน ขอบกลม ใช้ฝักข้าว
กระดิก	สั้น ไหว
กระดุกกระดิก	กระคิกไปกระคิกมา ไหวไปไหวมา
กระดุม	ลูกกลม เครื่องกลัดเสื้อผ้าไม่ให้แยกออกจากกัน ทำเป็นเม็ค
กระแต	สัตว์สี่เท้าคล้ายกระรอก มีฟันแทะ
กระทำ	ทำ สร้างขึ้น
กระไร	อะไร อย่างไร
กระวีกระวาด	คว้น รีบเร่ง
กระหมวด	บิดม้วนให้เป็นปม

กระท่อม	เสียงคำราม (พจนานุกรมเป็นกระท่อม)
กระทัดกระทอบ	รีบร้อนจนเหนื่อยหอบ
กริช (กรีก)	มีคตองคม รูปคค ปลายแหลม
กริว	ไกรธ
กรีธา (กรี - ทา)	เคลื่อน ยก เดินเป็นหมู่
กรุงเทพฯ (กรุง - เทบ - มะ - หา - นะ - คอน)	ชื่อเมืองหลวงของประเทศไทย
กล (กน)	ชั้นเชิง อูบาย วิธี
กล้วยน้ำว้า	กล้วยชนิดหนึ่ง
กลอก	เคลื่อนไหวไปมา ไม่คงที่ กลิ้ง
กล้อง	เครื่องมือสำหรับต่ายรูป
กลางค้ำกลางคั่น	ส่วนของวันที่มีค คือ ตั้งแต่ค่ำถึงย่ำรุ่ง
กลีบ	ลักษณะที่ซ้อนกันเป็นชั้น ๆ
กวด	ไล่คิก ๆ ไป
ก้วยเตี้ย	ของกินชนิดหนึ่ง ทำค้วยแบ่งข้าวเจ้าเป็น เส้น ๆ
กวัดแกว่ง	ไกวไปมา ไม่อยู่ที่
ก่อสร้าง (ก่อสร้าง)	สร้าง ปลุก คั้งขึ้น
กองทัพ (กอง - ทับ)	กองทัพ
กะทิ	น้ำที่คั้นออกจากเยื่อมะพร้าว
กัลยา (กัน - ละ - ยา)	นางงาม
กายสิทธิ์ (กาย - ยะ - สิค)	มีฤทธิ์
กาย	ตัว ร่างกาย
กำ	เข้ม จัก
กำเน็ด	เกิก
กำไร	ผลที่ได้มากกว่าต้นทุน

กึกก้อง	กังมาก
กฤฎี (กุก หรือ กุก - คี)	ที่อยู่ของพระภิกษุและฤๅษี
กุม	จับ ถือ
กุนภา	จระเข้
กู	คำแทนชื่อผู้พูด (เป็นคำไม่สุภาพ)
เก็บหอมรอมริบ	รู้จักประหยัด
เกียจคร้าน (เกียก - คร้าน)	ไม่ขยัน ไม่ชอบทำงาน
เกียรติ (เกียก)	คำสรรเสริญ
เกี่ยวข้อง	ติดต่อกัน
แก้แค้น	ทำตอบแทนให้หายแค้น
แก้ตัว	พยายามพูดให้พ้นผิด
แกม	ปน
แก้ง	ไม่ทำจริง
โงง	ไม่ตรง หลอกหลวง
ขบขัน	นำหัวเราะ ชวนให้หัวเราะ
ข่มใจ	ห้ามใจไว้
ขมิขม้น (ขะ - หมี่ - ขะ - หมั่น)	ทันที รวดเร็ว
ขยันขันแข็ง (ขะ - หยัน - ขัน - แข็ง)	เอาการเอางาน ไม่เกียจคร้าน
ขยาด (ขะ - หยาด)	กลัว
ขี้ (ขะ - ยี่)	ดู
ขลาด	กลัว ไม่กล้า
ชวนขวย	พยายาม
ข้อหา	กล่าวโทษ ฟ้อง
ขัดขวาง	ไม่สะดวก ติดขัด
ขัดขืน	ไม่ทำตาม
ขัดสน	ยากจน ขาดแคลน

ชั้น	ชั้น
ข้าว	ส่วนที่ต่อของก้านดอกไม้ ใบไม้ ผลไม้
ชากลับ	เที่ยวกลับ ตอนกลับ
ขาดแคลน	ยากจน ชักสน
ขาดเหลือ	น้อยไป ไม่เต็มที่
ขายหน้า	อับอาย
ขี้เกียจ	ไม่ชอบทำ
เข้มแข็ง	แข็งแรง
ไข่เลือดออก	ชื่อโรคชนิดหนึ่ง มักเป็นกับเด็ก
คนร้าย	ผู้ร้าย
กมนามคม (คะ - มะ - นา - คม)	ทางไปและทางมา การคิดต่อ
ครา	ครั้ง หน
กรุท (กรุก)	พญานกที่เป็นพาหนะของพระนารายณ์
กล่อง	ง่าย สะควก
กลอด	ออกลูก
กลี่	ขยายออก
กลั่น	อาการเคลื่อนที่ของน้ำ
กล้า	ใช้มือสูบ
ความจริง	เรื่องจริง
ความดี	การทำดี
กั้น	บีบอย่างแรงเพื่อให้ น้ำที่มีมือออกมาให้หมด
กั้นกัน	ลำบาก ผิดเคือง
กำแรง	เงินที่ได้จากการทำงาน
ก้างคาว	สัตว์ชนิดหนึ่ง หน้าคล้ายหนู มีปีกเป็น
	หนังบาง ๆ บินได้
กาตา	คำศักดิ์สิทธิ์ที่ช่วยให้สมความต้องการ

กำนั้บ

คุณงามความดี

คุณพระ

เก็บ

เครื่องเขียน

เครื่องยนต์ (เครื่อง - ยนต์)

แกลน

น้อง

ง่วง

เงบ

จงรักภักดี

จระเข้ (จ - ระ - เข้)

จอมปลวก

จัก

จักรราศี (จัก - กระ - รา - สี)

จัดแจง

จัดสรร

จับกุม

จินดา

จิ้ง

จุก

เจ็บไข้ได้ป่วย

เจอะ

เจ้าของ

ทำความเคารพโดยก้มศีรษะให้

การกระทำที่ดี

ชานาจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือ

รสอย่างหนึ่ง เช่น รสเกลือ

สิ่งของที่ใช้ในการเรียน

เครื่องจักร

มีไม่พอ

สิ่งที่ทำให้เกิดเสียง ทำด้วยทองเหลือง

อยากนอน

ยกหน้าขึ้นจากการก้มหน้า

นับถือ เชื่อถือ ชือตรง

สัตว์เลื้อยคลาน หัวยาว หน้เป็นเกล็ด

ขรุขระ อาศัยอยู่ในน้ำ

รังปลวก อยู่สูงเหนือพื้นดิน

ฝาออกเป็นเส้นบาง ๆ

บริเวณรอบ ๆ ควงอาทิตย์ที่ดาวพระเคราะห์

หมุนรอบ

ทำไว้เรียบร้อย

แบ่งส่วนกัน

จับตัวไว้ไม่ให้หนีไป

แก้วที่มีค่า

จิ้ง (ใช้สำหรับทำให้ข้อความคึกคอกัน)

ผมที่ขมวกไว้ตรงกลางศีรษะ

ป่วย ไม่สบายกาย

เห็น พบ

ผู้มีสิทธิ์

เจือ
 แจ้งความ
 ใจความ
 ใจไม้ไ้ระกำ

ใจหาย
 ฉิว
 เฉาะ (ฉะ - เพาะ)
 เฉลี่ย (ฉะ - เหลี่ย)
 โฉด
 ชฎา (ชะ - คา)
 ชนบท (ชน - นะ - บค)
 ชนั้ (ชะ - นั้)

ชมเชย
 ชมพู่
 ชรา (ชะ - รา)
 ชะลอน
 ชะล่า
 ชั้
 ชั้เบ้อ (ชั้ - กะ - เบ้อ)

ชั้เงิน
 ชั้ว
 ชายแดน
 ชั้วระ

ปน
 บอกให้รู้
 ส่วนสำคัญของเรื่อง
 ไม่มีความเมตตากรุณาและเอื้อเฟื้อ
 เผื่อแผ่ต่อใคร
 รู้สึกวูบที่หัวใจ
 เร็ว
 เจาะจง เท่านั้น
 แบ่งเท่า ๆ กัน
 โง่
 เครื่องสวมศีรษะ มียอดแหลมสูง
 บ้านนอก
 เครื่องแต่งตัวชนิดหนึ่งทำด้วยเหล็กค้ำม
 ยาว ปลายเป็นรูปลูกศร
 ยกย่อง
 ค้นไม้ชนิดหนึ่ง ผลใช้รับประทานได้
 แก่ เฒ่า มีอายุมาก
 เครื่องสานชนิดหนึ่ง ไซ้ไซ้ของ
 กล้า กระจง
 นำให้
 การเล่นอย่างหนึ่งมีสองฝ่าย ต่างฝ่ายต่าง
 ก็ถึงเข็อกเข้าหาฝ่ายของตน
 ถูกต้อง
 ไม้คี่ เลว
 รีมเซก
 ล้าง

ชิง	แย่งกัน
ชิงชัย	รบกัน
ชีพ (ชีพ)	ชีวิต
ชีวิ	ชีวิต
ชื่นชม	ยกย่องด้วยความยินดี
เชิด	ทำให้สูงขึ้น ทำให้ได้รับการยกย่องสรรเสริญ
เชี่ยวชาญ (เชี่ยวชาญ - ชาน)	ชำนาญ เก่ง
แข่ง	พูดเพื่อให้เขาได้รับผลร้าย
ซ่อน	แอบไว้ไม่ให้เห็น
ซุ่ม	ทำซ้ำให้ชำนาญหรือเข้าใจดีขึ้น
ซักถาม	ถาม
ซัด	ตาค กระแทก
ซาบซึ้ง	รู้สึกพอใจเป็นอย่างมาก
ซังกันและกัน	ช่วยกัน
ซุบซิบ	พูดกันเบา ๆ ไม่ให้คนอื่นได้ยิน
ซุ่ม	แอบ
ซุ่ม	พุ่มไม้ มีลักษณะโค้ง คนสามารถอยู่ใต้ ต้นไม้ได้
ฐาน	หลักแหล่ง ที่อยู่
เต่า (เทา)	แก่ มีอายุมาก
เฒ่า (เนน)	ผู้ที่บวชและถือศีล ๑๐ ข้อ
ดงดิบ	ป่าทึบที่มีต้นไม้สูง ๆ ขึ้นอยู่เต็มไปหมด
ดอกเบ็ญ	เงินที่ธนาคารต้องให้แก่ผู้ฝาก หรือเงินที่ ผู้กู้เงินต้องให้แก่เจ้าของเงิน
ด้อย	ต่ำลง เสื่อมลง
ดัก	รอกอย กั้น ขวาง

คังหนั่ง	เหมือน
ค้าย	สิ่งที่ทำด้วยผ้า เป็นเส้น ไซเย็บผ้าและ ถักทอ
ค่าน้ำ	มุกลงไปในน้ำ
คัถ์	เวลา
ดินแดน	ถิ่น ที่อยู่
คั๊ด	อาการที่ใช้นิ้วกระทบวัตถุเพื่อให้เกิดเสียง กังหรือให้เลื่อนไป
คักดำบรर्थ (คัก - คำ - บัน)	นานมาแล้ว
เค็ด	ทำให้ชากด้วยการใช้เล็บหรือนิ้วมือ
เค่น	เห็นไค้ชัค
เคือคตาด (เคือค - กาน)	โกรธมาก
คกเย็น	ถึงเวลาเย็น
คระกูด (คระ - กุน)	เชือสาย เหล่ากอ
คอก	เส้นไม้ที่จักบาง ๆ คีลงไป
ค้องใจ	ชอบ ถูกใจ
คระกร้อ	ของเล่นชนิดหนึ่ง สานด้วยหวาย ไซ้ตะเส้น
คระเก็ยกคระกาย	พยายามป้ายปืน
คระปู	เครื่องทออีกสิ่งอื่นให้แน่น
คระลิ่ง	ตกใจแล้วนั่งอยู่เฉย ๆ
คั้งหน้าคั้งตา	คั้งใจ
คาปี	กลอกเวลา
คาก	ผึ่งให้แห้ง ปล่อยทิ้งไว้กลางแจ้ง
ค้ำรบ (คำ - หรับ)	แบบแผน แบบอย่าง
ค้ำหนัก	ที่อยู่ของเจ้านาย
ค้ำหนี	ผูกถึงสิ่งที่บกพร่อง

ตำแหน่ง	หน้าที่ในการทำงาน
ดีฉิน	ว่าผู้อื่นไม่คิดกลับหลัง
ดีเตียน	ว่าคนอื่นไม่คิด
ดีน	อวยวะใช้สำหรับเกิน
ดีนตัน	คิใจ พอใจ
เตร	เที่ยวไป
แตรวง	วงคนตรีประเภทเครื่องเป่า
ไตรรงค์ (ไทร - รง)	สามสี สีของธงไทย คือสีน้ำเงิน ขาว แดง
ถ้วน	เต็ม กรบ
ถอย	ต่ำลง ร่นไปข้างหลัง
ถั่ว	กันไม้ชนิดหนึ่ง ใช้ฝักหรือเมล็ดเป็นอาหาร มีหลายชนิด
ถ่าบรูป (ถ่าย - รูป)	ทำให้เกิดรูปภาพโดยใช้กล้อง
ถิ่งแก่กรรม (ถิ่ง - แก่ - กัม)	ตาย
ถิ่งแม่ว่า	ถ้าหากว่า
ถกลง (ถะ - หลง)	บอก
โถม	วิ่งเข้าไปหาอย่างรวดเร็ว
ทดลอง	ลองทำ
ทคสอบ	ตรวจดูว่ามีความรู้เพียงใด
ทวี่ป (ทะ - วิบ)	แผ่นดิน
ท้องที่	ตำบลหรือบริเวณที่เป็นส่วนหนึ่งของอำเภอ
ทอดพระเนตร (ทอค - พระ - เนค)	ดู มอง
ทะเบียน	บัญชีจกจำนวนสิ่งต่าง ๆ
ทะยาน	คิใจ โผนเข้าไป
ทะเลทราย	ที่กว้างใหญ่มีแต่ทราย
ทัณท์ (ทัน)	โทษ ความผิด

ทัฬห	กองทหาร
ทัฬหี (ทัฬห - ฬี)	สิ่งที่ใช้ชักข้าวและแกงเหมือนช้อนแต่ใหญ่กว่า
ทำที่	ทำท่า
ทำนอง	ทำอย่าง แบบ
ทำร้าย	ทำให้เจ็บ
ทิว	แถว
ทีหลัง	ครั้งต่อไป
ทุ่ม	การนับเวลาในตอนกลางคืน
เทวดา (เท - วะ - คา)	ชาวสวรรค์ที่เป็นชาย
เทอญ (เทิน)	เด็ก
เทอม (เทิม)	ระยะเวลาของการเรียนครั้งหนึ่ง ๆ
เทียม	ปลอม ไม่แท้
แท่ง	อัน (จำนวนนับสิ่งของที่มีรูปคั่นยาว เช่น คินสอ)
แท่น	ที่ใช้นั่งหรือนอน
ธนบัตร (ทน - นะ - บัตร หรือ ทะ - นะ - บัตร)	เงินที่เป็นกระดาษ
ธนาคาร (ทะ - นา - คาน)	ที่สำหรับฝากเงินและยืมเงิน
ธรรมเนียม (ท่า - เนียม)	แบบอย่างที่ทำกันอยู่เป็นประจำ
น.	ย่อมาจากคำว่า "นาฬิกา"
นกนางนวล (นก - นาง - นวน)	นกชนิดหนึ่ง กินปลา ชอบอยู่ตามชายทะเล
นวลนาง (นวน - นาง)	หญิงงาม
น้อยใจ	เสียใจที่ผู้อื่นไม่เห็นความสำคัญของตน
นักข้าว	คนหาข้าว

นักมวย	คนที่มีอาชีพชกต่อย
นักร้อง	คนที่มีอาชีพร้องเพลง
นัดหมาย	กำหนดเวลา กะเวลากันไว้
นางฟ้า	ชาวสวรรค์ที่เป็นหญิง
นาที	ชื่อการนับเวลาในช่วงระยะหนึ่ง เช่นใน 1 ชั่วโมง จะมี 60 นาที
นานา	ต่าง ๆ มีหลายอย่าง
นารี	ผู้หญิง
น้ำมันก๊าด	น้ำมันชนิดหนึ่งที่ติดไฟ
นิทาน	ไม่ว่าต่อหน้า
นิมนต์ (นิ - มน)	เชิญ (เป็นคำที่ใช้กับพระภิกษุสามเณร)
นิยมชมชอบ	ชอบ
เก่า	เสียและมีกลิ่นเหม็น
เนื่อง	ต่อกัน
แน่น	กระชับ ไม่หลุค
แนบ	ติดกัน เบียดให้ชิดกัน
แน่วแน่	แน่นอน
ในที่สุด	ตอนท้าย
บกพร่อง	ขาดไป ไม่เต็มที่ น้อยไป
บริการ (บอ - ริ - กาน)	ช่วยเหลือ
บริสุทธิ์ (บอ - ริ - สุค)	จริงใจ ไม่มีสิ่งอื่นเจือปน
บังคม	ไหว้ ใช้กับเจ้านาย
บังเอิญ (บัง - เอ็น)	เกิดขึ้นอย่างไม่รู้ตัว
บัญชา (บัน - ชา)	สั่ง
บัญชี (บัน - ชี)	สมุดหรือกระดาษที่จกรายชื่อหรือจำนวน
บัดนั้น	เดี๋ยวนั้น

บัดนี้	ขณะนี้
บัดสี	ขายหน้า ทำไม่คิด
บันดาล (บัน - คาน)	เกิดขึ้น
บันทึกลับ	จกไว้อย่างย่อ ๆ
บาดแผล	แผลที่ถูกของมีคม
บารมี (บา - ระ - มี)	ความดีที่ควรทำ ความดีที่ได้ทำมา
บำเพ็ญ	ปฏิบัติ ทำจนสำเร็จ
บำเหน็จ (บำ - เหน็จ)	รางวัล ค่าเหน้อย
บิณฑบาต (บิน - ทะ - บาค)	รับของใส่บาตร
บุก	วิ่งเข้าไป
บุตร (บุค)	ลูก
โบสถ์ (โบค)	สถานที่ที่ใช้ทำพิธีทางศาสนา
ใบพัด	สิ่งที่ใช้พัดให้ลมหรือน้ำหมุน
ป.	ย่อมาจากประถมศึกษา
ปฎิญาณ (ปะ - ศิ - ยาน)	การให้คำสัญญาที่มั่นคง
ปฎิภาณ (ปะ - ศิ - พาน)	การคิดไ้รวดเร็วและเฉียบแหลม
ปฎิสันถาร (ปะ - ศิ - สัน - ถาน)	หักทลายกัน
ปฐมพยาบาล (ปะ - ถม - พะ - ยา - บาน)	การรักษาขั้นต้น
ประกวด	แข่งกันเพื่อหาผู้ชนะ
ประกอบ	ทำ รวมเข้าด้วยกัน
ประกาย	แสงที่กระจายออกมา
ประการ (ประ - กาน)	ชนิด อย่าง
ประกอง	พุง จับเอาไว้ไม่ให้หกสั้ม
ประโคม	ทำเพลงดนตรีขึ้นพร้อมกัน
ประจวบ	บังเอิญ พอดี

ประดับ	ตกแต่ง
ประทุง	ทำให้คงอยู่
ประทับ	อยู่
ประทีป (ประ - ทิบบ)	ตะเกียง โคมไฟ
ประธาน (ประ - ทาน)	หัวหน้า
ประมง	การจับปลา
ประมาท (ประ - หมาค)	เหลว ไม่ระมัดระวัง ลืมสติ
ประยูร (ประ - ยูน)	เชื้อสาย ตระกูล ญาติ
ประวัติ (ประ - หวัค)	เรื่องราว
ประเสริฐ (ประ - เสิก)	ดีที่สุด
ประหนึ่ง	เหมือน เช่น กิ่ง
ปรากฏการณ์ (ปรา - กค - ตะ - กาน)	สิ่งที่เกิดขึ้น
ปราศรัย (ปรา - สัย)	พูดอย่างสุภาพ
ปรีดา	ยินดี
ปริกษาหารือ	พิจารณาความคิดร่วมกัน
ปรุง	ผสมให้พอดี
ปล้น	ใช้อาวุธบังคับเอาสิ่งของผู้อื่น
ปลอดโปร่ง	ว่างเปล่า โล่ง
ปลานิล (ปลา - นิน)	ปลาน้ำจืดชนิดหนึ่ง
ปลาหมึก	สัตว์ทะเลชนิดหนึ่ง มีหนวด
ปลื้ม	ยินดี
ปักใจ	ตั้งใจจริง ๆ
ปัญญา (บัน - ยา)	ความฉลาดที่เกิดจากการเรียนและคิด
ปัก	ส่วนที่สัตว์ใช้บิน
ปัด	ความยินดี

ปั๊บ	ภาชนะรูปสี่เหลี่ยมใช้ใส่น้ำมัน เรียกว่า ปั๊บกี้ไค้
ปูลม	ปู่ตัวเล็ก ๆ ชนิดหนึ่ง อาศัยอยู่ตามชาย ทะเล
เป็นหูเป็นตา	ดูแทน
เปล่ง	ออกเสียง
เปลวไฟ	เปลวแสงไฟที่กำลังลุก
เปลี่ยนแปลง	ทำให้ต่างไปจากเดิม
แปรผัน	เปลี่ยนไป ไม่เหมือนเดิม
แปลบแปลบ	แสงที่เกิกขึ้นชั่วคราวเดียว
โปรด	ชอบ รัก ใช้ สำหรับแสดงความสุภาพ
โป๊ะ	เครื่องตกปลาในทะเล
ผลลัพธ์ (ผน - ลับ)	สิ่งที่ได้รับ จำนวนเลขที่เกิดจากการบวก ลบ คูณ หาร
ผลิตผล (ผะ - หลีก - ทะ - ผน)	ผลที่ได้จากการเกษตรหรือการประมง สุกโต
ผ่อง	อาหารชนิดหนึ่งทำด้วยเส้นหมี่
ผัดหมี่	ชายที่มีหญิงอยู่กินด้วยกัน
ผัว	ผ้าที่ลงคาถาอาคมถือว่าใช้ป้องกันครายไค้ หันไปหรือหันมา
ผ้าประเจียด	สีของผิวหนึ่ง
ผืน	โผลขึ้นมา สูงขึ้นมา
ผิวพรรณ (ผิว - พัน)	ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าทำผิด
ผุด	พบกัน
ผู้ต้องหา	เตรียมไว้ให้เหลือ
เผชิญ (ผะ - เซิน)	เตรียมงานที่จะทำไว้ก่อน
เผื่อ	
แผนการ	

ฝัก

ฝ้าย

ฝักฝน

ฝ้าย ๆ

แฝง

หงส์ (หง)

พยาน (พะ - ยาน)

พยาบาท (พะ - ยา - บาท)

พรมแดน

พระครู

พระที่นั่ง

พระนาม

พระราชวัง (พระ - ราก - ชะ - วัง)

พระหัตถ์ (พระ - หัก)

พรายแพรว

พลัน

พลับพลา

พ.ศ.

พัฒนา (พัค - ทะ - นา)

พันธุ์ (พัน)

พัลวัน (พัน - ละ - วัน)

พาล (พาน)

พิการ (พิ - กาน)

พิภพ (พิ - ภู)

พินิจ (พิ - นิศ)

ส่วนที่หุ้มเมล็ดของพืช

พืชชนิดหนึ่ง ลูกมีปุยใช้ทำเส้นทอผ้าได้

หักทำให้คดง

ย่อจากคำ "เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท"

"เฝ้ารับเสด็จ" หมายถึง คอย พบ

แอบ ซ่อน

เชื้อสาย

ผู้เห็นเหตุการณ์

คึกแก่แก่น พยายามแก่แก่น

เขตแดนต่อแดน

ชื่อตำแหน่งของพระภิกษุ

ที่อยู่ของพระเจ้าแผ่นดิน

ชื่อ

ที่อยู่ของพระเจ้าแผ่นดิน

มือ

แสงสว่างสุกใส

ทันทีทันใด เร็ว

ที่พักชั่วคราวของพระเจ้าแผ่นดิน

ปี ศั่วย่อของคำว่า "พุทธศักราช"

เจริญ ทำให้ดีขึ้น

เชื้อสาย

คึกกันยุ่ง เกี่ยวกัน

ชั่ว ร้าย เกเร

ใช้ไม่ได้ เสียไป

ต้นไม้ชนิดหนึ่ง มีดอกเล็ก ๆ สีขาวกลิ่นหอม

พิจารณา ตรวญ

พิรุณ (พิ - รุก)	ไม่ปกติ มีท่าทางน่าสงสัย
พิศ (พิศ)	ดู
พิสูจน์ (พิ - สูค)	ชี้แจง ทำให้เห็น
พึง	ควร
พืด	ยาวคืดต่อกัน
พื้นฐาน	สิ่งที่มีอยู่เดิม
พุทธศักราช (พุทธ - ทะ - สัก - กะ - หราว)	ปีที่เริ่มนับตั้งแต่พระพุทธเจ้าเสด็จปรินิพพาน (ตาย)
พุ่มไม้	ต้นไม้เตี้ย ๆ มีกิ่งแผ่คลุมออกมา
เพ่ง	จ้องดู
เพดาน	สิ่งที่กั้นอยู่ข้างบน
เพล (เพน)	เวลาที่พระฉันอาหารกลางวัน คือเวลา ๓ นาฬิกาถึงเที่ยง
เพลิง	ไฟ
ผลิตเพลิน	สนุกจนลืมตัว
เพ็ญ	ไม่มีแรง เมื่อย
เพศ (เพศ)	ลักษณะที่ทำให้รู้ว่าหญิงหรือชาย
เพิ่มพูน	เต็มให้มากขึ้น
เพียร (เพียน)	ขยัน ความพยายาม
เพื่อนบ้าน	คนที่อยู่บ้านใกล้เคียง
แพทย์ (แพค)	หมอรักษาโรค
แพร	ผ้าไหม ผ้าเนื้อสั้น นุ่ม เป็นมัน
แพร่	กระจายออกไป
ไพร่	คนเลว คำเรียกพลเมืองสามัญในสมัยโบราณ
ฟอก	ล้างให้สะอาด ทำให้ขาว

ฟ็อง	ลอยสูง
ฟ็อนรำ	รำ
ฟ้าผ่า	อาการที่สายฟ้าฟาดลงมาทำลายสิ่งต่าง ๆ
ฟ้าร้อง	เสียงก้องกรืน ๆ ที่เกิดในท้องฟ้าขณะฝนตก
ฟ้าแลบ	แสงแวบวิบบนท้องฟ้ามักเกิดในเวลาฝนตก
ฟู	ไม่ตกค่า คีขึ้น
ภาพยนตร์ (พาบ - พะ - ยน)	ภาพที่เคลื่อนไหวบนจอ เรียกว่าหนังก็ได้
ภาวนา (พา - วะ - นา)	คิดในใจจะให้มีขึ้น
มงกุฎ (มง - กุค)	เครื่องสวมศีรษะ มียอดแหลมสูง สำหรับ
	พระเจ้าแผ่นดินใช้
มณี (มะ - นี)	เพชรพลอย แก้วหินมีค่า
มหิมา (มะ - หี - มา)	ใหญ่ โค
มโหฬาร (มะ - โห - ลาน)	ยิ่งใหญ่ กว้างใหญ่
มะเฟื่อง	กันไม้ชนิดหนึ่ง ผลมีลักษณะเป็นกลีบ ๆ
	รสเปรี้ยวบ้าง หวานบ้าง
มันคง	ทนทาน
มันใจ	เชื่อใจ
มารศรี (มา - ระ - สี)	นาง นางงาม
มีดหมอ	มีคสำหรับใช้ขับไล่ผี
เม็ย	หญิงที่อยู่กินกับชาย
เมื่อนั้น	ขณะนั้น เวลานั้น
แม่น	เหมือน แม้ว่า
ยกเว้น	กันเอาออก ไม่เกี่ยวข้องกับ
ยศ (ยค)	สิ่งกำหนดฐานะของคน
ย่อ	ทำให้สั้น
ย่อ่ง	เคินเบา ๆ โคยใช้ปลายเท้า

ยักษ์ (ยัก)	สิ่งสมมติในนิทานนิยาย รูปร่างใหญ่โต
ยากเข็ญ (ยาก - เข็ญ)	ชอบกินมนุษย์และสัตว์ แปลงตัวได้
ยัดมัน	ลำบาก ไม่ง่าย ไม่สะดวก
ยัดยั้น	ตั้งใจไว้แน่นอน
ยุทธราช (ยุบ - พะ - ราก)	บอกว่าเป็นเช่นนั้นจริง ๆ
เยอะเยะ	ผู้ที่จะเป็นกษัตริย์องค์ต่อไป
เย้า	มากมาย
เยาว์ (เยา)	ล้อ พุกเล่น
เยาวชน (เยา - วะ - ชน)	หนุ่ม สาว อายุยังน้อย
เยาวมาลย์ (เยา - วะ - มาน)	เด็ก
เยาะเย้ย	หญิงสาวสวย
รณรงค์ (รณ - นะ - รง)	พุกให้เจ็บใจ พุกให้โกรธ
ร่วมวัน	การรบกัน
รวบ	ร่วมเป็น
รส (รค)	รวมไว้ด้วยกัน
ร.ร.	ความรู้สึกที่เกิดจากสิ่ง เช่น เบี้ยว หวาน
ระคน	เค็ม
รั้ว	ทิวเขยของคำว่า โรงเรียน
ราด	ปน
ร่าย	รอยแตกเป็นรู ซึ่งน้ำและอากาศผ่านเข้า
รายงาน	ออกไค้
ริษยา (ริค - ละ - หยา)	เทของเหลวให้กระจายไปทั่ว
รีบรุด	เรียงกันไป
	บอกเรื่องที่ไค้รู้ไค้เห็นมา
	ไม่ยอมให้คนอื่นไค้ไค้
	เร็ว รีบไป

รุ่งขึ้น

รุ่งเรือง

รู้จักมักคุ้น

รู้แน่แท้ใจ

เร่งวันเร่งคืน

ล่อ

ล่อง

ลอด

ลอบ

ละลาย

ละออง

ลัด

ลับ

ลับตา

ล้างผลาญ (ล้าง - ผลาน)

ลาก (ลาบ)

ลาย

ลำดับ

ลำบาก

ลับ

ลัม

ลิว

ลิมตัว

ลิมวันลิมคืน

ถูกก้ำ

เลาะ

เช้าวันต่อไป

สว่างไสว งามสุดใจ เจริญ

สนิทสนม

รู้อย่างแจ่มแจ้ง

รีบ อยากให้เกิดขึ้นเร็ว ๆ

ชวนให้อยากได้

ลงมาตามแม่น้ำ

ผูกผ่านสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อเข้าไปข้างใน

แอบ หลบหนีไป

เหลว กลายเป็นของเหลว

ฝุ่น ผง

เดินคึกทางตรงไป เพื่อให้ถึงเร็วเข้า

มองไม่เห็น

พันสายคาไป

ทำลายทรัพย์สินสมบัติให้หมดไป

สิ่งของที่ได้มาโดยไม่คิดว่าจะได้

เป็นรอยทั่วไป

เรียงต่อ ๆ กันไป

ไม่สะดวก ยาก

มาก เช่น ไกลลับ สูงลับ

ชิม

ไปหรือมาโดยเร็ว

ไม่นึกถึงฐานะของตนเอง

ลิมเวลา

คนที่มาซื้อของ

เดินไปตามริมทาง

เลิศ (เลิศ)	ดีมาก
เลียง	หลบหนี
เลียบ	เดินไปตามริมทาง
เลี่ยม	แอบเข้ามา
เลื่องลือ	รู้กันทั่วไป
แลก	เอาสิ่งของอย่างหนึ่งให้เขาเพื่อจะได้สิ่งที่ต้องการ
ไล่เลีย	เกือบเท่ากัน
โลด	กระโดด
วงศ์ (วง)	เชื้อสาย ตระกูล
วงศ์วาน (วง - วาน)	ลูกหลานในตระกูล
วน	หมุนไปรอบ ๆ
วัย	อายุ
วิงวอน	ขอให้ช่วย ขอร้อง
วิตก	เป็นทุกข์ ไม่สบายใจ
วิสัย	ลักษณะที่เป็นอยู่
วิวาท (วิ - วาค)	ทะเลาะกัน
เวทมนตร์ (เวค - มน)	คำศักดิ์สิทธิ์ที่ท่องแล้วเชื่อว่าจะทำให้ได้สิ่งที่ต้องการ
เวทนา (เวค - ทะ - นา)	สงสาร
เวที	ที่สำหรับใช้แสดง
เวร (เวน)	การอยู่เฝ้าสถานที่เป็นคราว ๆ
เวหา	ท้องฟ้า
ศพ	ร่างคนที่ตายแล้ว
ศรัทธา	ความเชื่อถือ ความเลื่อมใส
ศรี	ความดี ความเจริญ

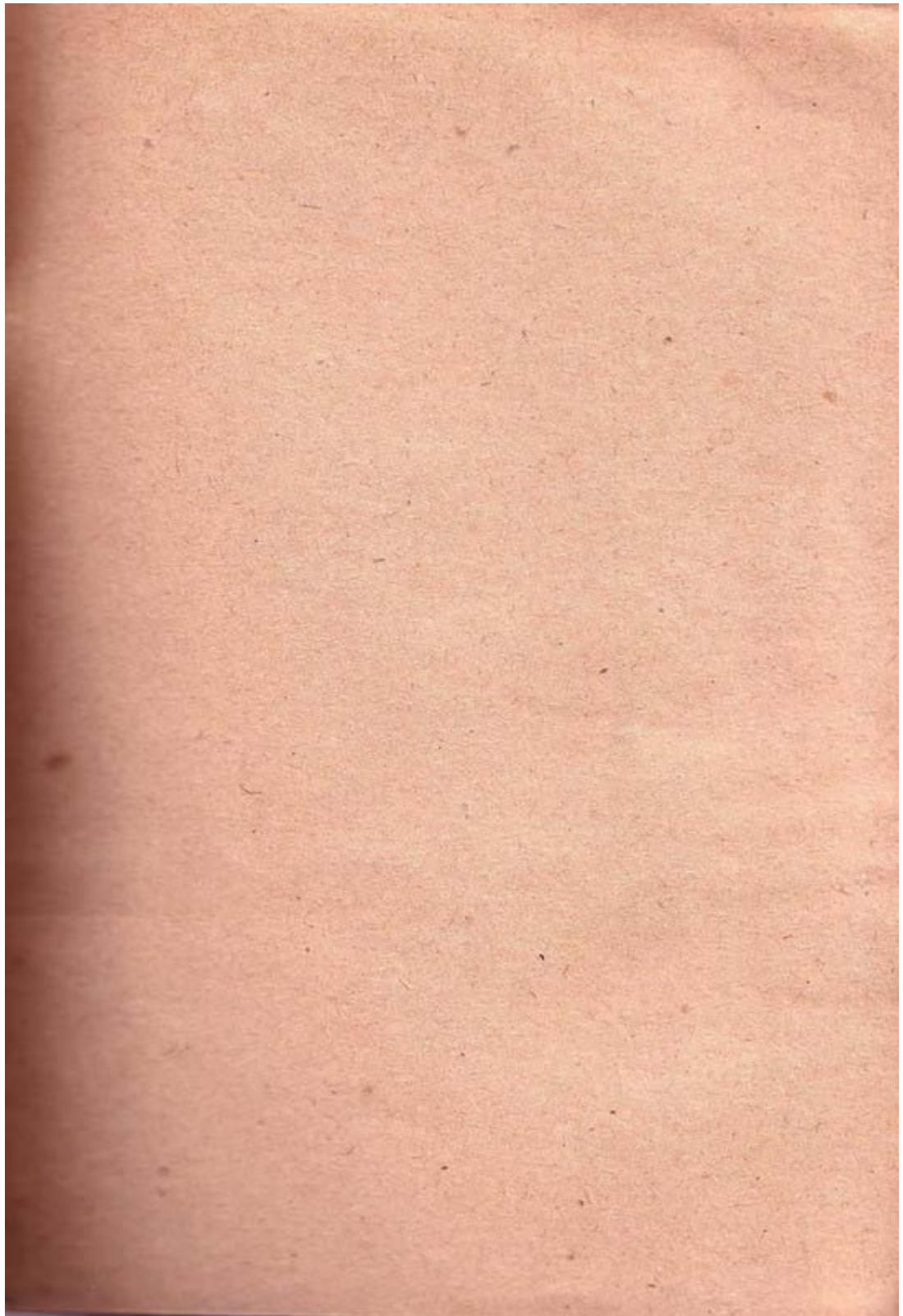
ศัตรู	ข้าศึกฝ่ายตรงกันข้ามที่ต้องต่อสู้กัน
ศิษย์	นักเรียนผู้ทำตามคำสั่งสอน
ศูนย์	จุดกลางที่รวม
เศร้าโศก	เสียใจอย่างมาก
เว้งว่าง	ว่างเปล่าทำให้รู้สึกเจ็บเหงา
แว่ววับ	แสงสุกใส
แว่วไว	แสงสว่างสุกใส
สกนธ์ (สะ - กน)	ร่างกาย
สกล (สะ - กน)	ทั่วแผ่นดิน
สังเสริม (สง - เสิม)	ช่วยให้ดีขึ้น
สงเคราะห์ (สง - เเคราะห์)	ช่วยเหลือ
สังกัด (สะ - หัก)	เจ็บ ไม่มีเสียงอะไรเลย
สตาลค์ (สะ - ทาง)	เงินใช้ซื้อสิ่งของ
สนทนา (สน - ทะ - นา)	พูดคุย
สภาพ (สะ - พาบ)	ลักษณะที่เป็นอยู่
สมควร	เหมาะสม ถูกต้อง
สมทบ	รวมเข้าด้วยกัน
สมเด็จพระ (สม - เท็จ)	เป็นคำยกย่อง ใช้หน้าชื่อพระเจ้าแผ่นดิน หรือผู้มียศศักดิ์
สมาชิก (สะ - มา - ชิก)	ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน
สยาม (สะ - หยาม)	ประเทศไทย
สรรพ (สับ)	ทุกสิ่ง ทั้งหมด
สลับ (สะ - หลบ)	ไม่รู้ลึกทั่ว
สลัว (สะ - หลัว)	แสงมัว ๆ
สวดมนต์ (สวก - มน)	ท่องมนต์ ท่องคำศักดิ์สิทธิ์
สอดคล้อง	เหมาะสมกัน คล้ายกัน

สอบถาม	ถาม
สะพรัง	เต็มไปหมด
สะอึกสะอื้น	เสียงร้องไห้ที่คงเป็นระยะ
สังหาร (สัง - หาน)	ทำให้ตาย ฆ่า
สัดส่วน	ขนาดพอเหมาะ
สันนิษฐาน (สัน - นิค - ถาน)	คิดว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้
สาขา	กิ่งไม้
สาด	น้ำซัดไปโดยแรง
สาธุ	ถูกต้อง ก็แล้ว
สาบ (สาบสูญ)	หายไป
สาปสรร (สาบ - สัน)	บอกให้ได้รับความทุกข์ต่าง ๆ
สามี	ชายที่อยู่กินกับหญิง
สายตา	ระยะที่ตามองเห็น
สายสัญญาณ (สาย - สิ้น)	เส้นค้ายาว ๆ ที่พระถือเวลาสวคมนต์
	หรือใช้วงรอบบริเวณที่ทำบุญ
สารภาพ (สา - ระ - พาบ)	ยอมรับผิด
สารวัตร (สา - ระ - วัค)	ชื่อตำแหน่ง เช่น สารวัตรใหญ่ประจำ
	สถานีตำรวจ
สาหัส (สา - หัด)	ร้ายแรง
สำนัก	รู้ทั่ว
สำรวม	ระมัดระวัง
สำเร็จ (สา - เหริค)	เสร็จตามที่ต้องการ
สิงห์ (สิง)	สัตว์ในนิยาย มีนิสัยขี้ร้าย
สุขสันต์ (สุก - สัน)	มีความสุข
สูญ (สุน)	หายไป
เสก	สวคมนต์ให้ศักดิ์สิทธิ์

เสียชื่อ	ชื่อเสียงไม่คี่
เสียแรง	น้อยใจที่ทำแล้วไม่ได้ผลตามที่ต้องการ
แสบ	อาการเจ็บอย่างบาดแผลที่ถูกน้ำเกลือราด
แสรังเส (แส้ง - เส)	แก้งทำ
แสวง (สะ - แหวง)	ค้นหา
โศโครก	สกปรก เปื้อน
หมอบ	ก้มตัวลงจนขาและแขนคิ่คพื้น
หมั้น	ทำเสมอ ๆ ทำบ่อย ๆ
หมุน	เวียนไปรอบ
หยอก	ล้อเล่น
หยากไย่	ใยแมงมุมที่คิ่คอยู่ตามที่ต่าง ๆ
หยาบคาย	ไม่เรียบร้อย ไม่สุภาพ
หรรษา (หัน - ฮา)	รื่นเริง ยินคี่
หวัง	คั้งใจไว้ว่าจะคี่
หวาดเสียว	น่ากลัว
ห้องขัง	สถานที่ใช้ขังผู้ทำผิดตามกฎหมาย
หอน	สุนัขร้องเสียงยาวโหยหวน
หัตถา (หัก - ถา)	มือ
หวัค้ำ	ระยะแรกของเวลากลางคิน
เหตุผล (เหค - ผน)	สิ่งที้นำมาให้พิจารณาคักคินใจ
เหน็บ	เสียบไว้ในทีเฉพาะ
เหม่อ	เผลอไม่คั้งใจ
เหมา	รวมทั้งหมค
เหลี่ยม	เป็นมุม
เหลือบ่ากว่าแรง	ไม่สามารคที่จะทำคี่
เหาะ	เคลื่อนไปในอากาศ

แห	เครื่องจับปลาชนิดหนึ่งเป็นตาข่ายผืนใหญ่
แหวก	ทำให้เป็นช่องว่าง
โหดเหี้ยม	ไม่มีความเมตตากรุณา
ให้การ	บอกตามที่รู้หรือเห็นมา
ไหวพริบ	รู้อย่างรวดเร็ว
องอาจ (อง - อาก)	กล้า ไม่กลัว
อธิษฐาน (อะ - ทิค - ถาน)	ตั้งใจเพื่อให้ได้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง
อดมือถีนมือ	ไม่ไต่กินทุกมือ
อนาคต (อะ - นา - คค)	เวลาที่ยังมาไม่ถึง
อนุโมทนา (อะ - นุ - โม - ทะ - นา)	ยินดีด้วยกับผู้อื่น
อวน	เครื่องจับปลาชนิดหนึ่งคล้ายแห
อวยพร (อวย - พอน)	ขอให้ผู้อื่นมีความสุขหรือได้สิ่งที่ต้องการ
อสุรา (อะ - สุ - รา)	ยักษ์
อัชฌาสัย (อัค - ชา - สัย)	นิสัย
อัถจันทร์ (อัค - ทะ - จัน)	ที่สำหรับให้คนนั่งเป็นรูปครึ่งวงกลม
อัตรา (อัค - ตรา)	กำหนด
อับาย	ไม่กล้าสู้หน้า
อ้าง	พுகถึง
อาจารย์ (อา - จาน)	ครู ผู้แนะนำวิชาความรู้
อาชญา (อาค - ยา)	โทษ ความผิด
อาภัพ (อา - พับ)	ไม่ไต่อย่างหวัง ไม่มีโชค
อารมณ์ (อา - รม)	ความรู้สึก
อาละวาด	ก่อกวน ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน
อ่าว	ส่วนของทะเลที่เว้าเข้าไปในแผ่นดิน
อาวุธ (อา - วุค)	สิ่งที่ใช้ในการต่อสู้
อำนาจ (อัม - นาค)	ความสามารถที่บังคับผู้อื่นได้

อิจฉา (อิก - ฉา)	ไม่พอใจที่เห็นคนอื่นมีความสุข
อิทธิพล (อิก - ทิ - พน)	อำนาจที่เหนือผู้อื่น
อัมเอิบ	ปลื้มใจ ยินดี
อุคหนุน	ช่วยเหลือ
อุคส่าห์ (อุค - ส่า)	ขยัน ออกทน พยายาม
อุทิส (อุ - ทิก)	ให้
อุบาย	วิธีหลอกลวง
อุปะการะ (อุบ - ปะ - กา - ระ)	ช่วยเหลือสงเคราะห์
อุฐ (อุค)	สัตว์พาหนะใช้เดินทางในทะเลทราย
เอาการเอางาน	คอยาว มีโหนกที่หลัง
เอี่ยม	ขยันทำงาน ตั้งใจทำงาน
โองการ	ใหม่
โหวท (โอ - วาค)	คำสั่งของพระเจ้าแผ่นดิน
ไอศกรีม (ไอ - ตะ - กรีม)	คำสั่งสอน คำแนะนำ คำเตือน
เฮลิกอปเตอร์ (เฮ - ลี - คอบ - เต้อ)	ของหวานที่แข็งตัวโดยใช้ความเย็น
เฮฮา	เครื่องบินชนิดหนึ่ง
โฮ	เสียงที่แสดงความสนุกสนาน
	เสียงร้องไห้

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ 25 เมษายน 2522

C. M. V.

(นายสมาน แสงมลิ)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เลขที่

1777866

ดด : ๒๒ - ๒๓

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

นายเกษ สรรทุก ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

๓๐ กันยายน ๒๕๒๓

กรุงเทพฯ - พ.ศ. ๒๕๒๓